17 Δεκεμβρίου 2023

† Κυριακὴ κη΄ (ια΄ Λουκᾶ)

τῶν Ἁγίων Προπατόρων

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ) καὶ τῶν ἁγίνω τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αιγίνης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἦχος γ΄. Ἑωθινὸν Ϛ΄.
(Τ.Μ.Ε Κυριακῆς ἁγίων προπατόρων §§1-3).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103ος)

Ε ὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς Σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς Σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων Σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγή τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα, ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτήν.
Πάντα πρὸς Σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος Σου αὐτοῖς, συλλέξουσι.

Ἀνοίξαντός Σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ Σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά Σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀ λληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια. Δόξα Σοι ὁ Θεός (τρίς) Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός (μεθ' ἑκάστην δέησιν).

Ἦχος πλ. δ' Νη

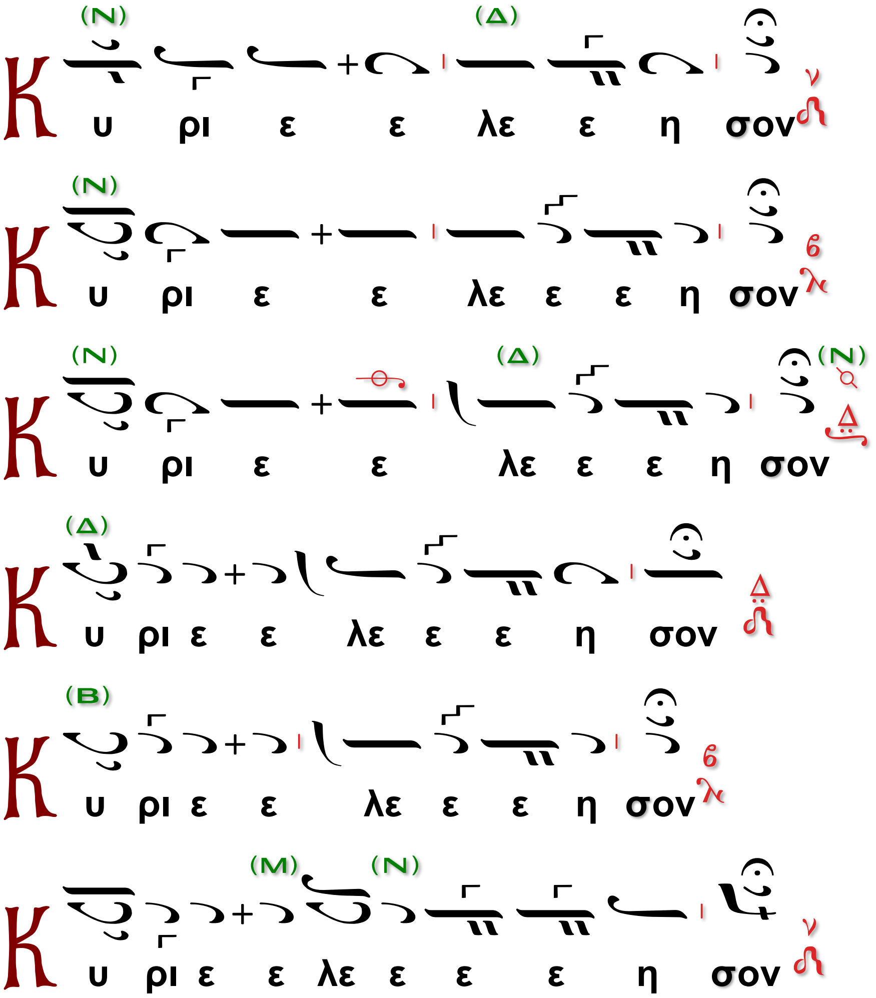

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

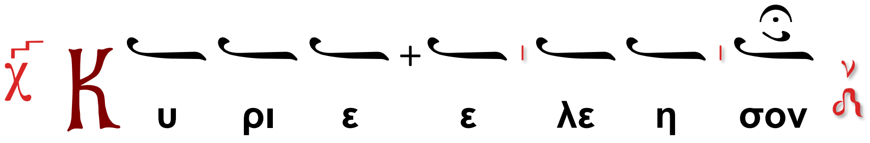

Ἀθ. Καραμάνη († 2012)

Ἦχος πλ. δ' Νη

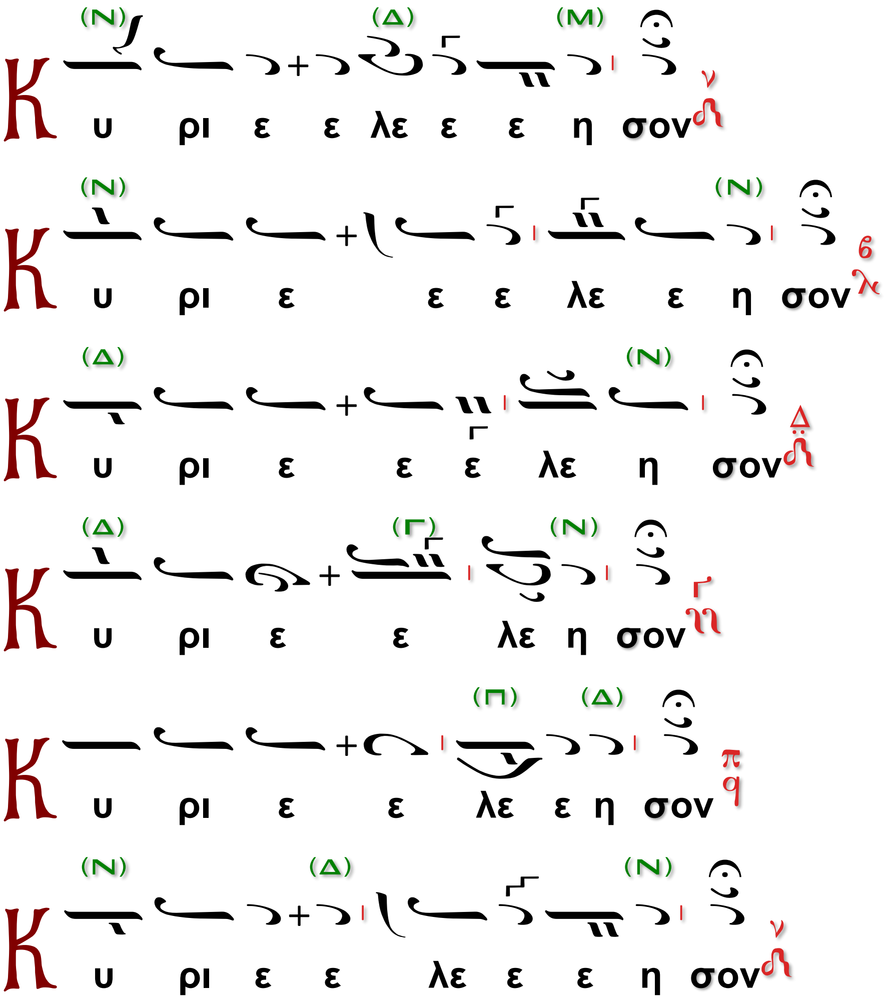

Ὁ β΄ χορός·

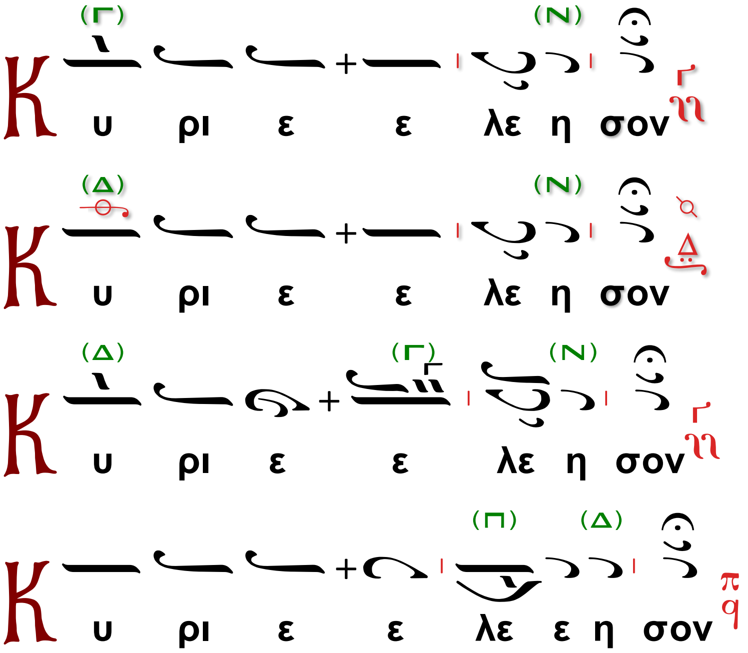

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

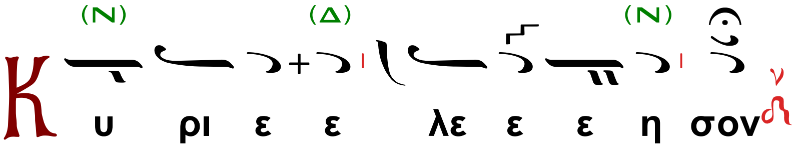

Ὁ διάκονος·

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός·

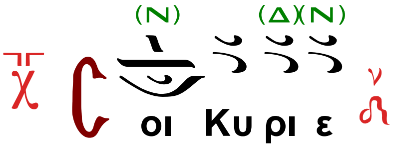

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος Γα

Ὁ α΄χορός.

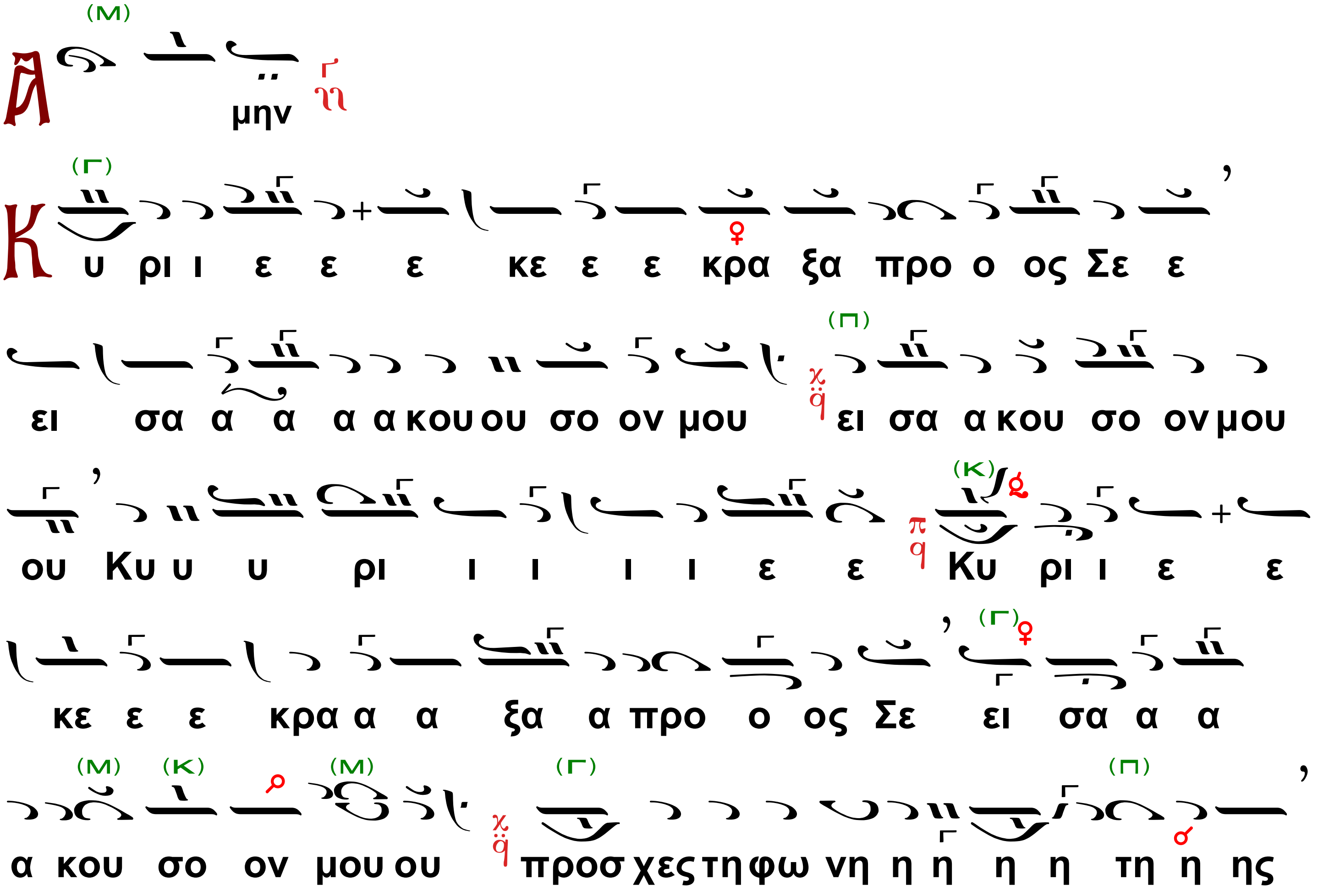

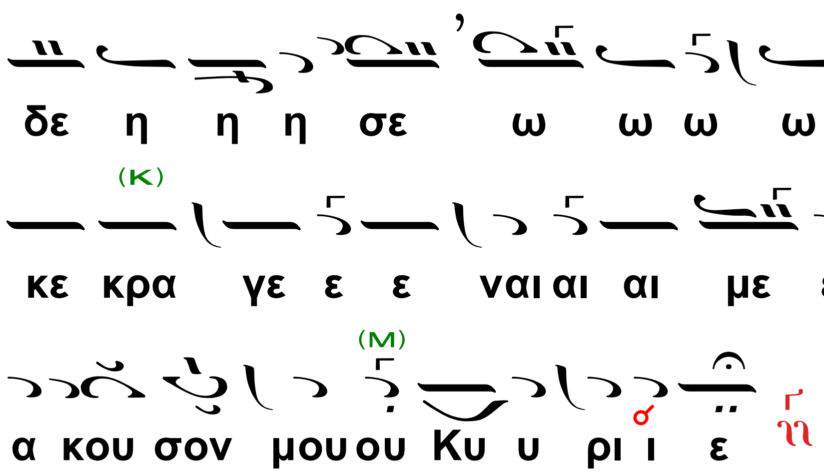

Ὁ β΄χορός.

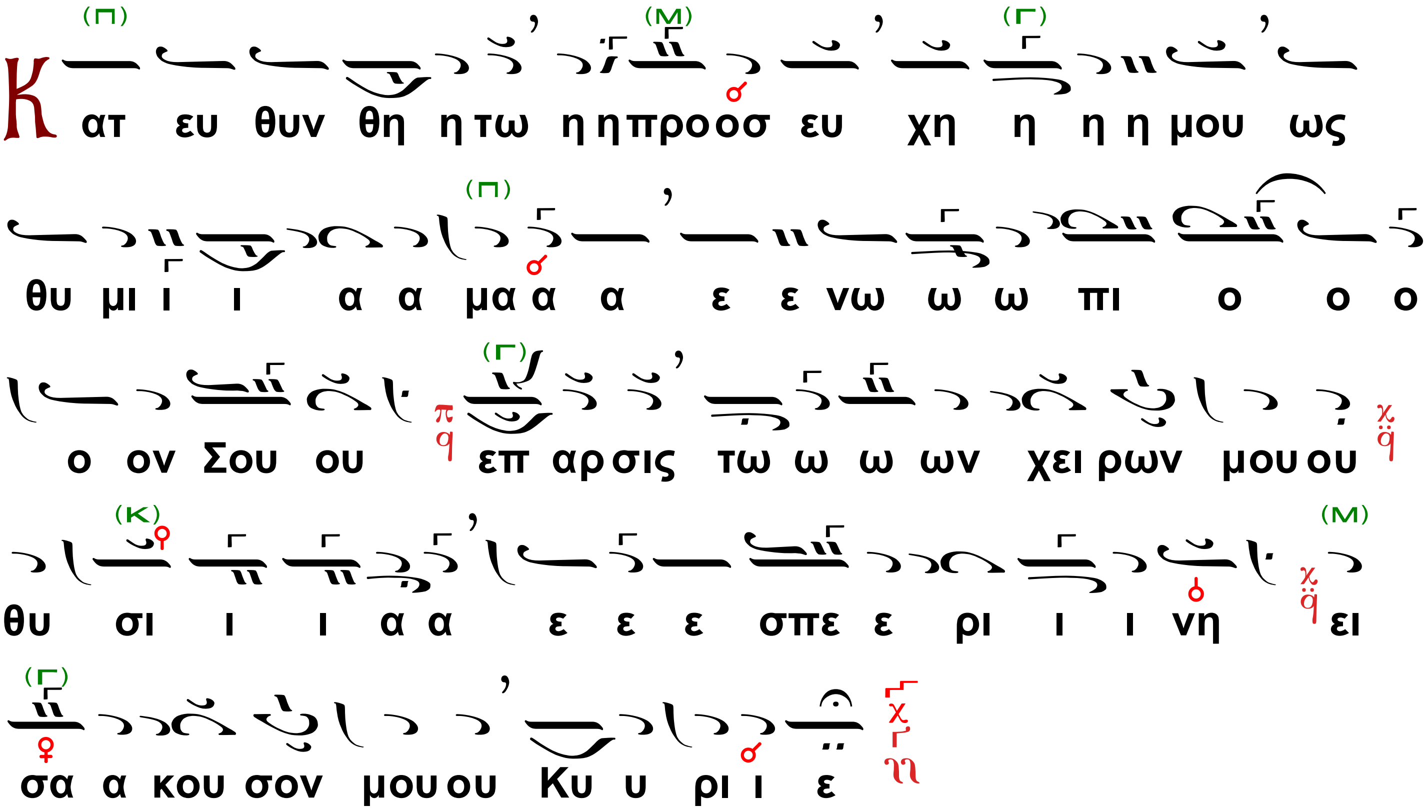

Καὶ κατόπιν, ἀντιφωνικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν

(Οἱ στίχοι αὐτοὶ τῶν ψαλμῶν ρμ΄ και ρμα΄, ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως παραλείπονται.)

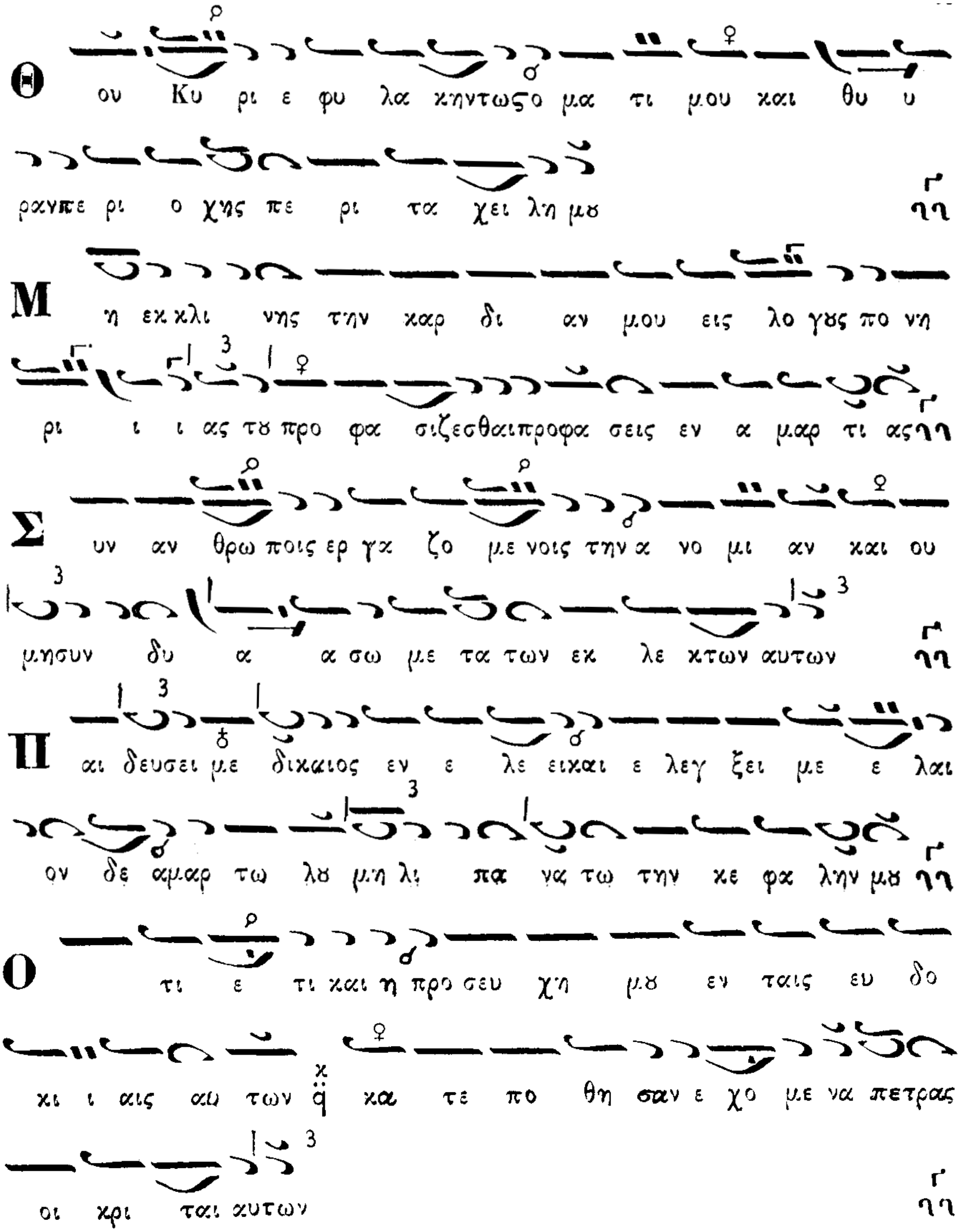
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα ξηντωςο μα τι μου και θυ υ
ραχνπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μυ
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γυς πο νη
ρι ι ι ας τυ προ φα σιζεσθαιπροφα σεις εν α μαρ τι ας
Σ υν αν θρω ποις ερ γυ ζο με νοις την α νο μι αν και ου
μησυν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυτων
Π αι δευσει με δικαιος εν ε λε ειχαι ε λεγ ξει με ε λαι
ον δε αμαρ τω λυ μη λι πα να τω την κε φα λην μυ
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μυ εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πετρας
οι κρι ται αυτων

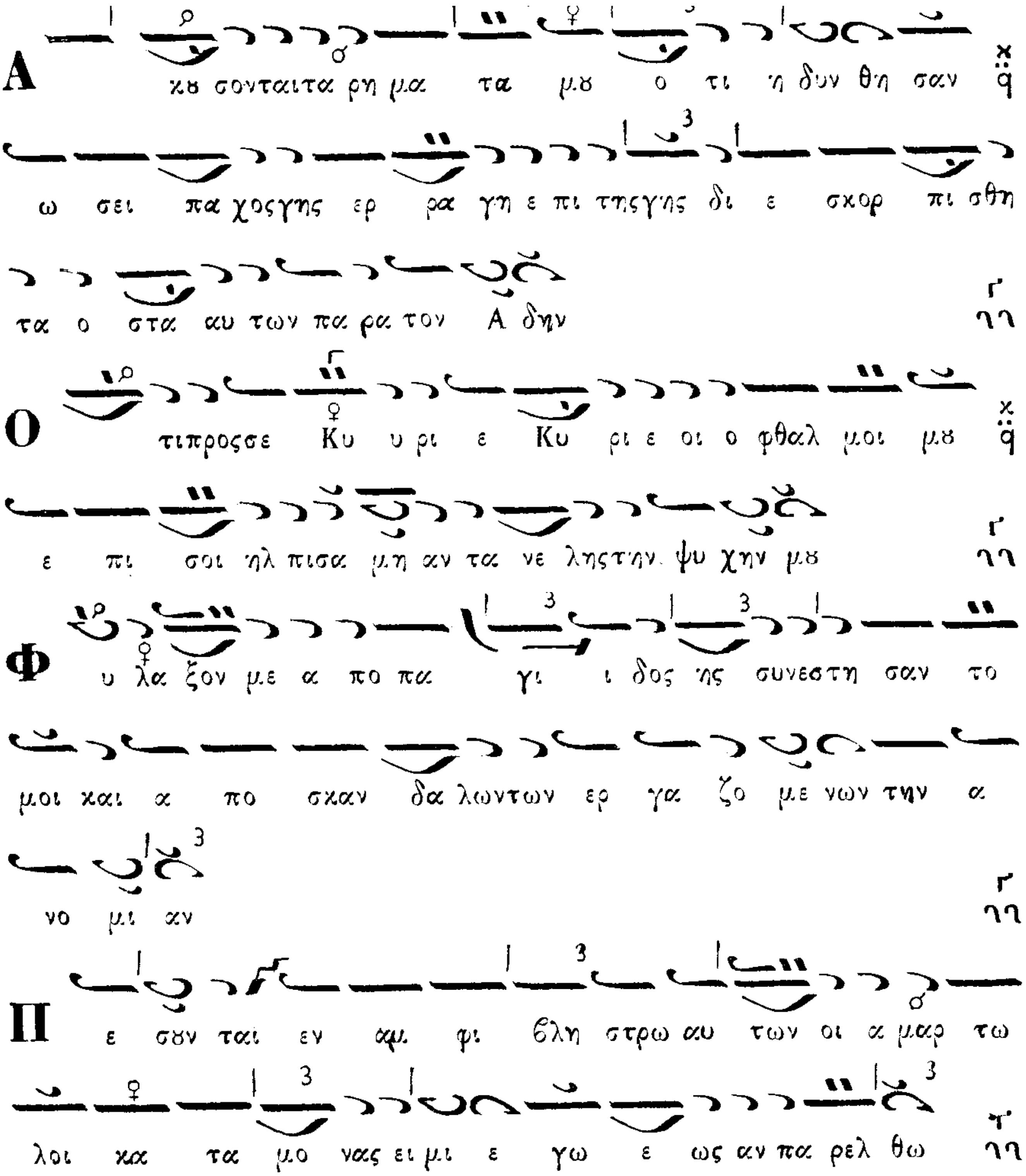

Ψαλμὸς ρμα΄ (141)

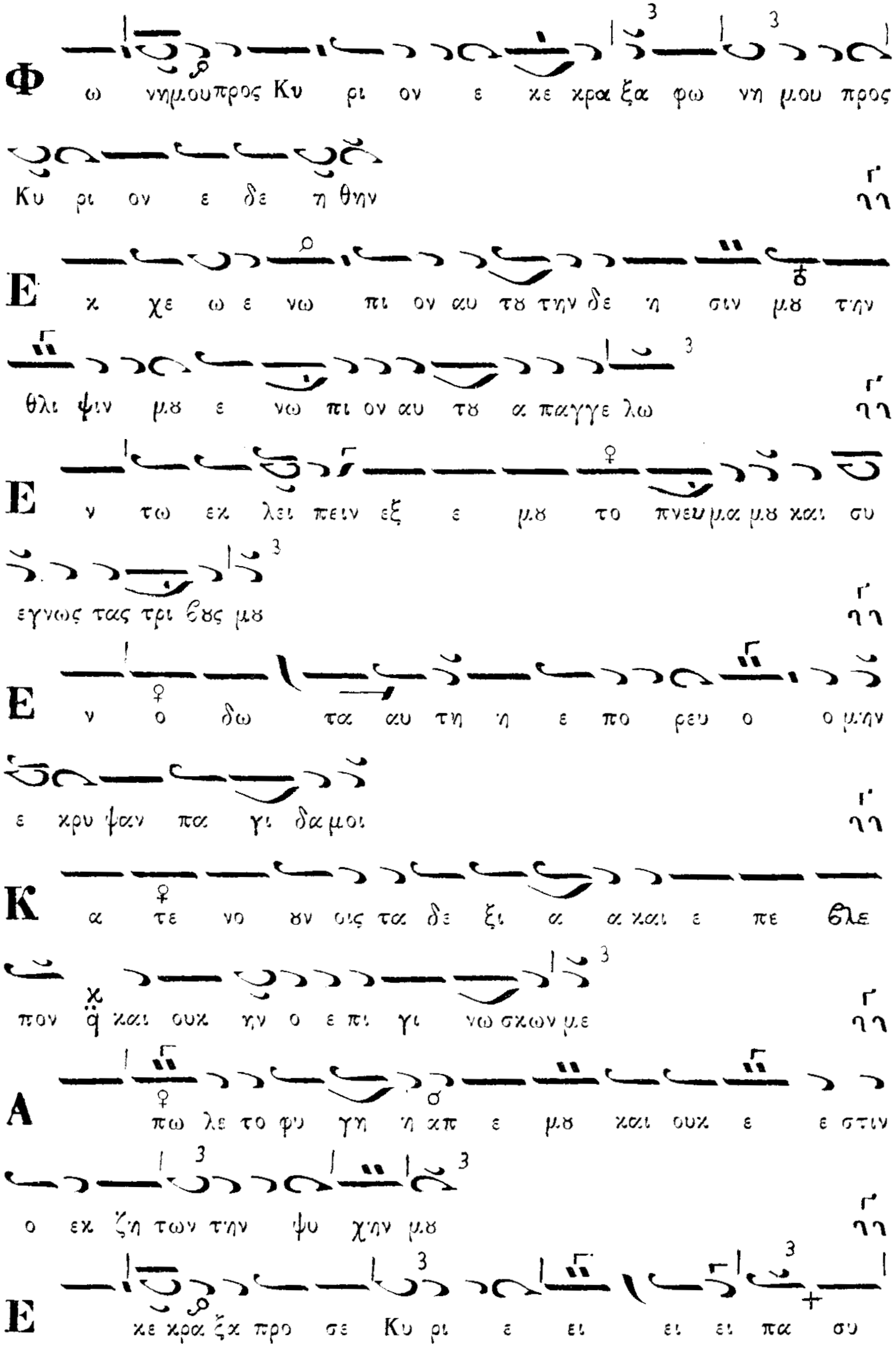
Φ ω νημουπρος Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς
Κυ ρι ον ε δε η θην
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τȣ την δε η σιν μȣ την
θλι ψιν μȣ ε νω πι ον αυ τȣ α παγγε λω
Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μȣ το πνευμα μȣ και συ
εγνως τας τρι βȣς μȣ
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ȣν οις τα δε ξι α α και ε πε βλε
πον α και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μȣ και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη των την ψυ χην μȣ
Ε κε κρα ξα προ σε Κυ ρι ε ει ει ει πα συ

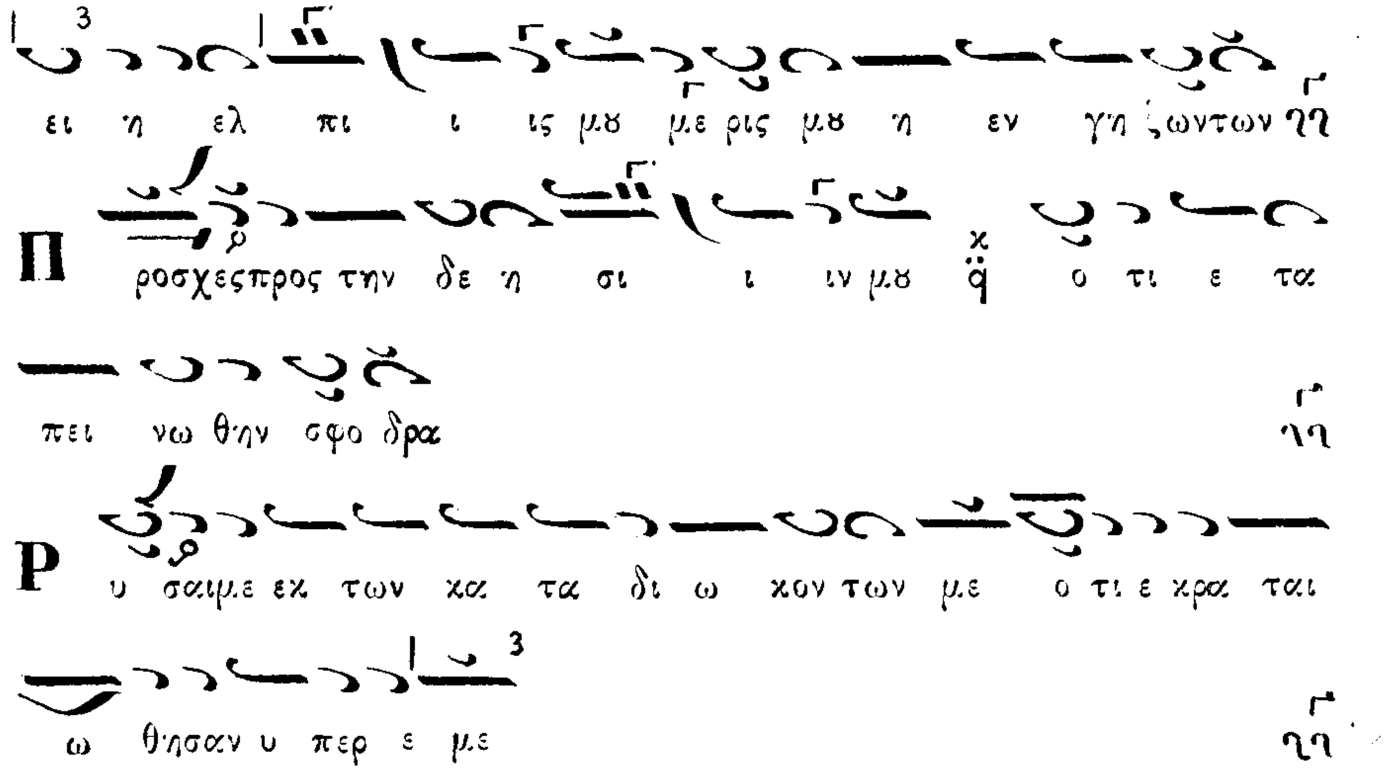

Ὁ α΄χορός.

Στίχ. Ἐ ξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθε τῷ ὀνόματί σου.

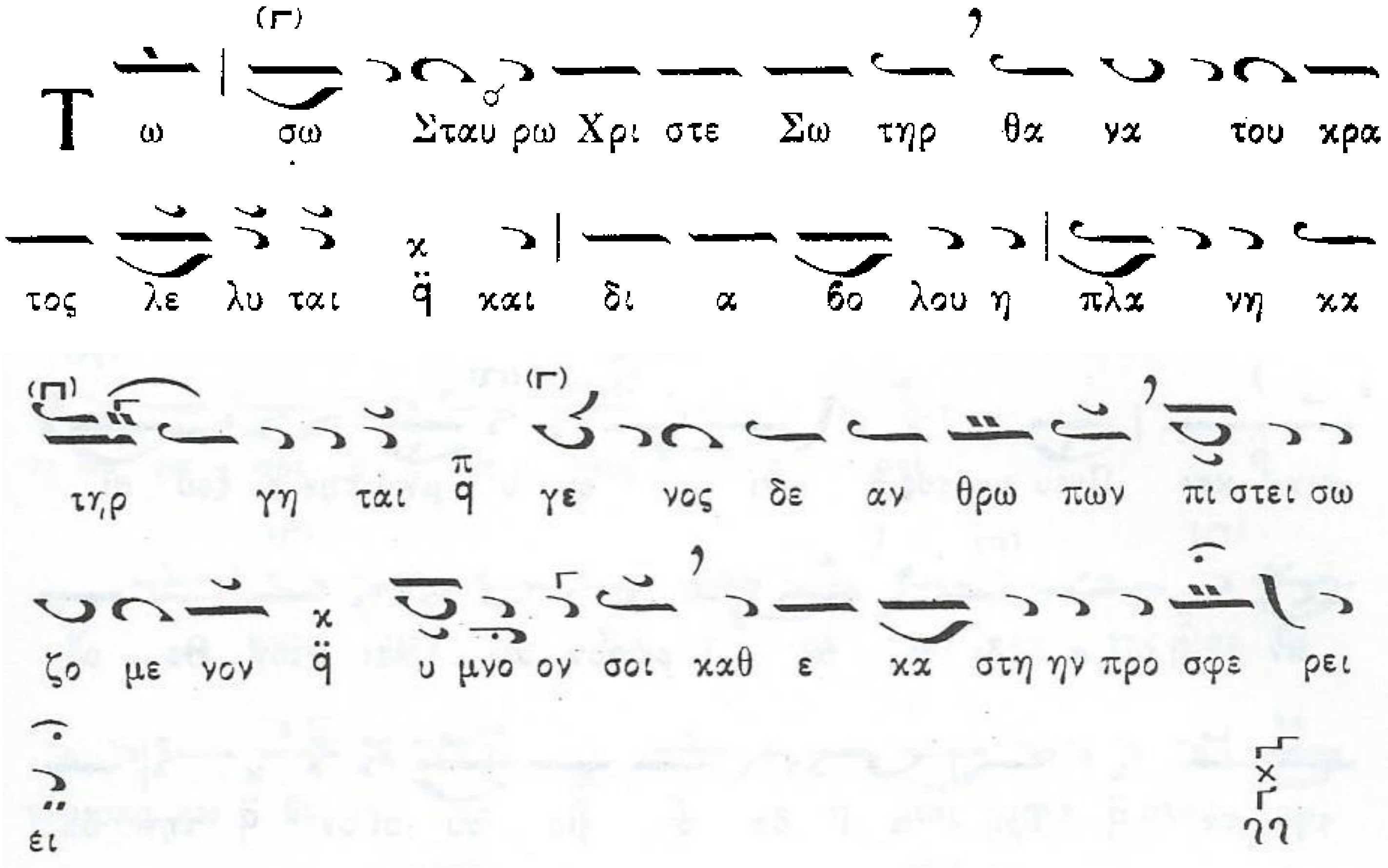

Ὁ β΄χορός.

Στίχ. Ἐ μὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

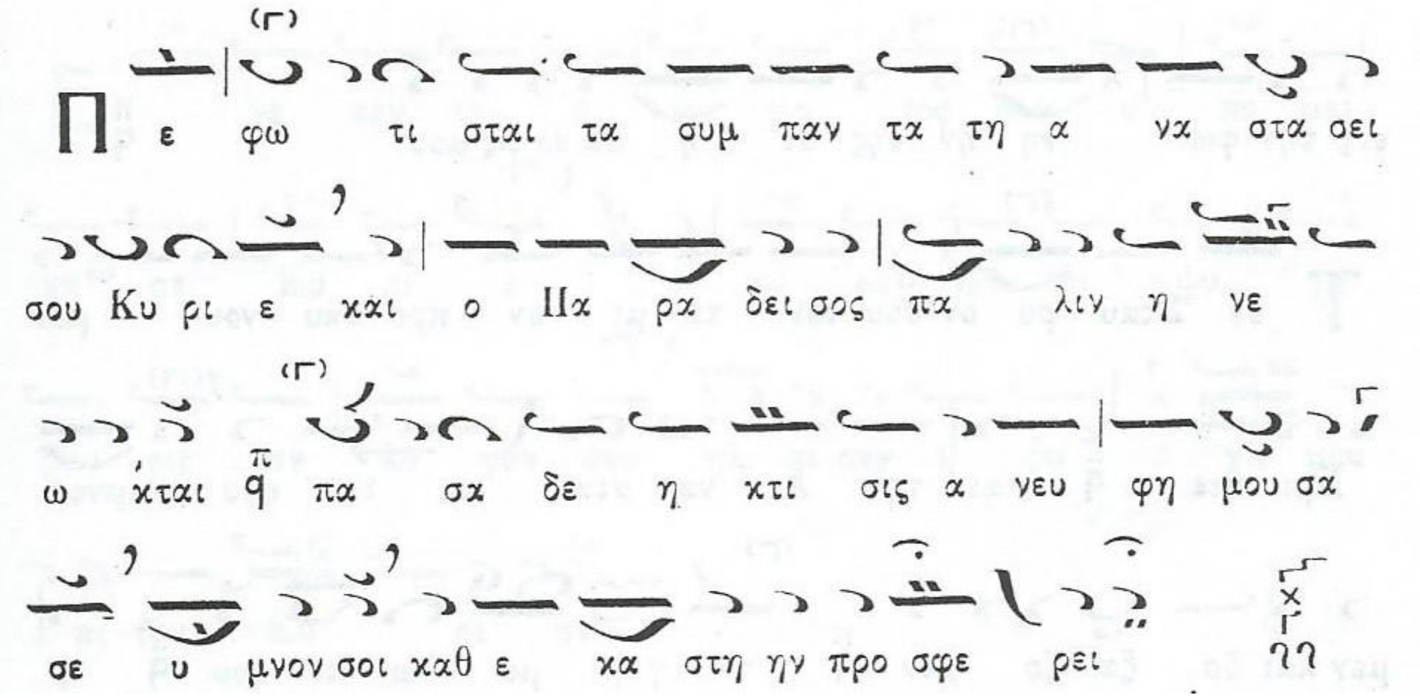

Ὁ α΄χορός.

Στίχ. Ἐ κ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

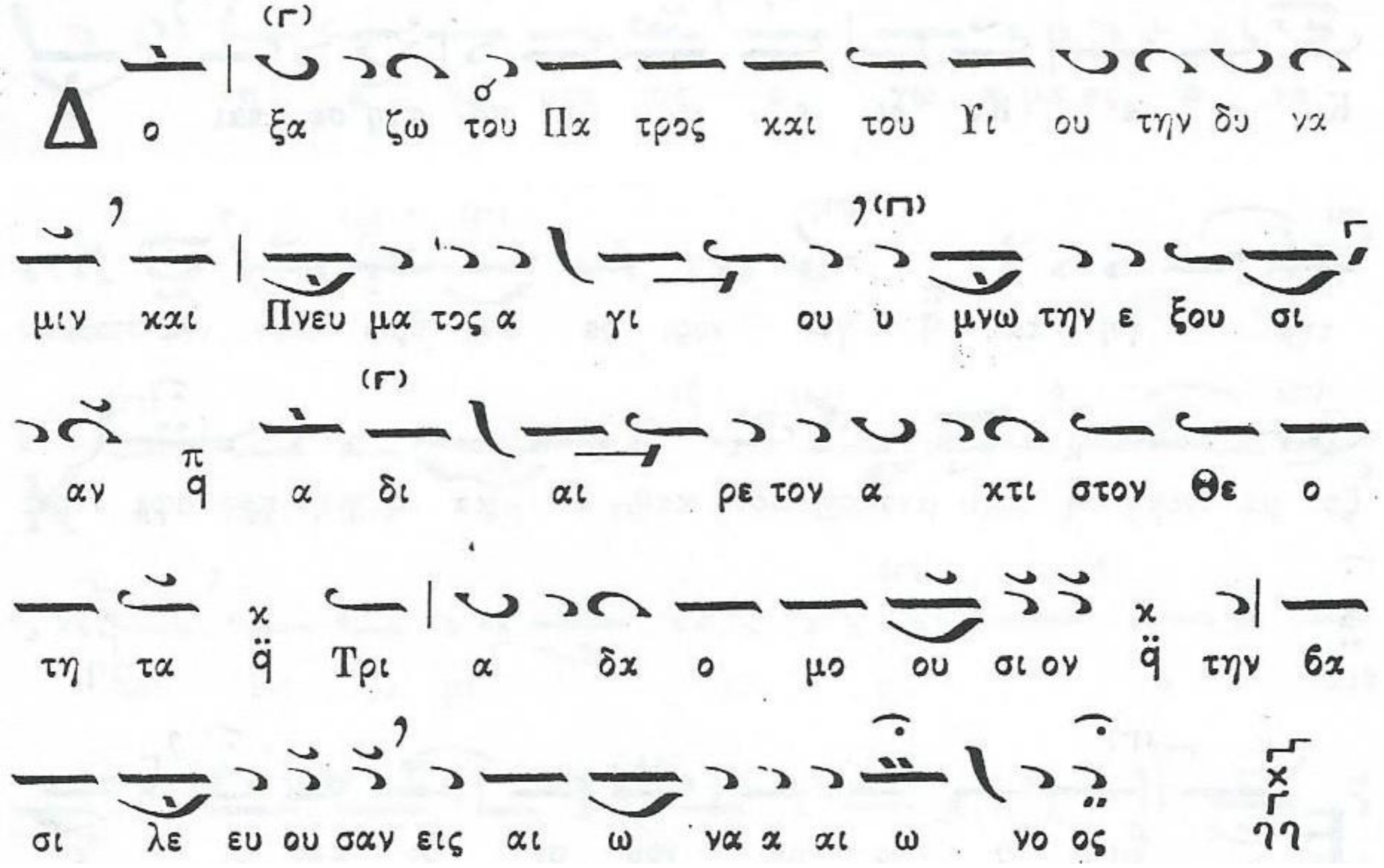

Ὁ β΄χορός.

Στίχ. Γ ενηθήτω τὰ ὦτα Σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

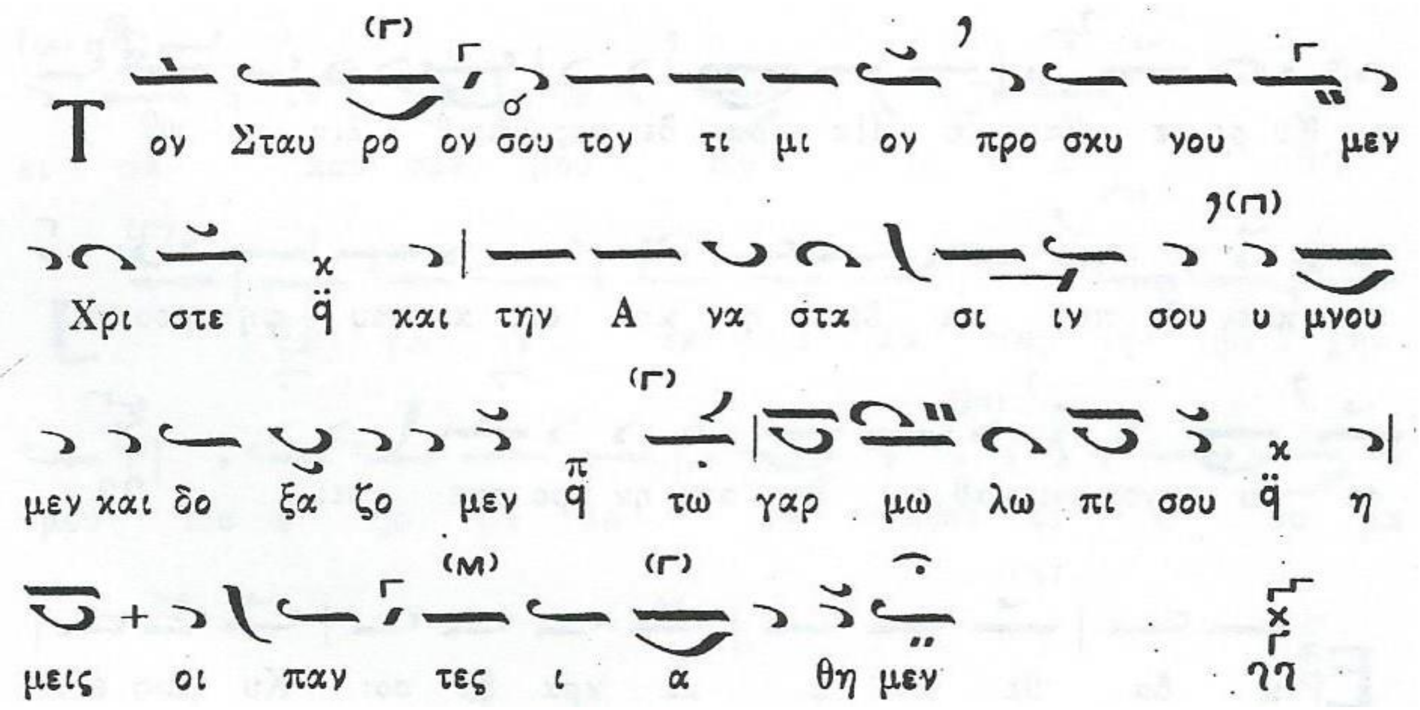

Ὁ α΄χορός.

Στίχ. Ἐ ὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς. Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται· Ὅτι παρὰ Σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

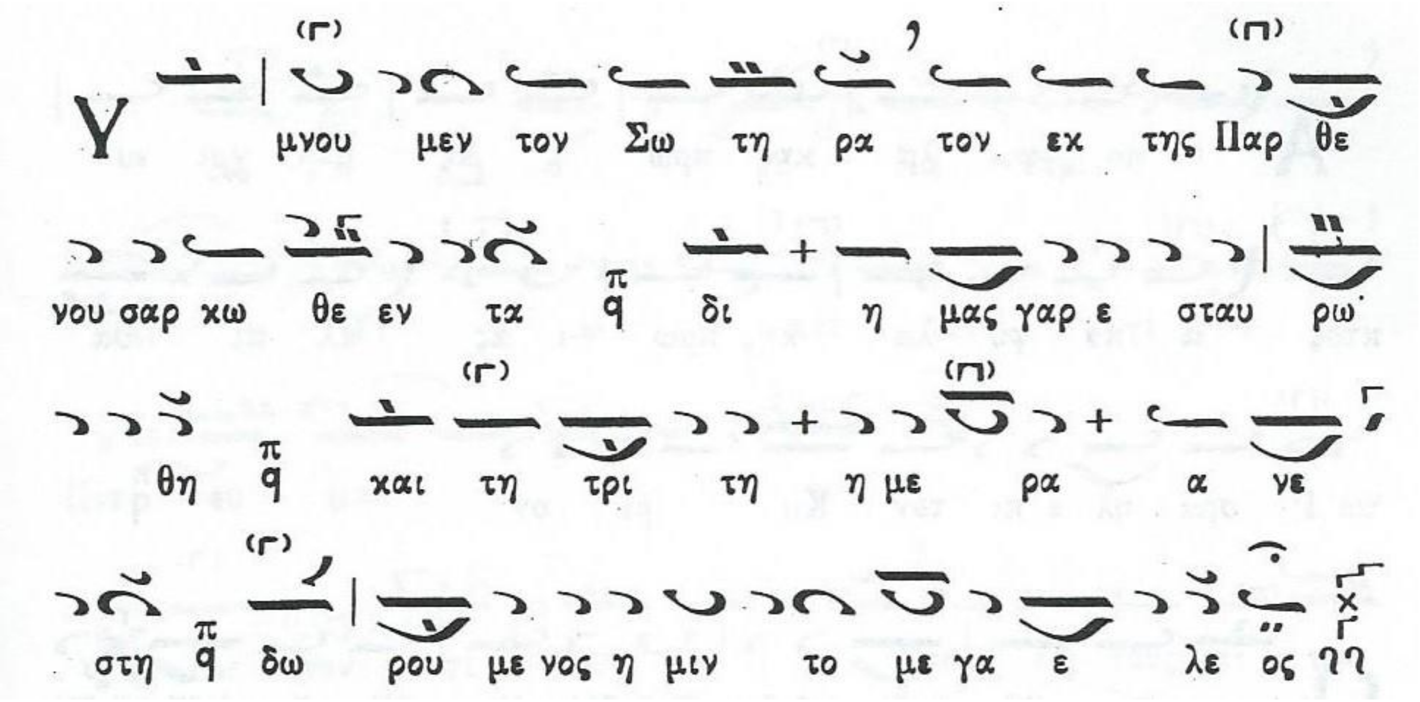

Ὁ β΄χορός.

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον Σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

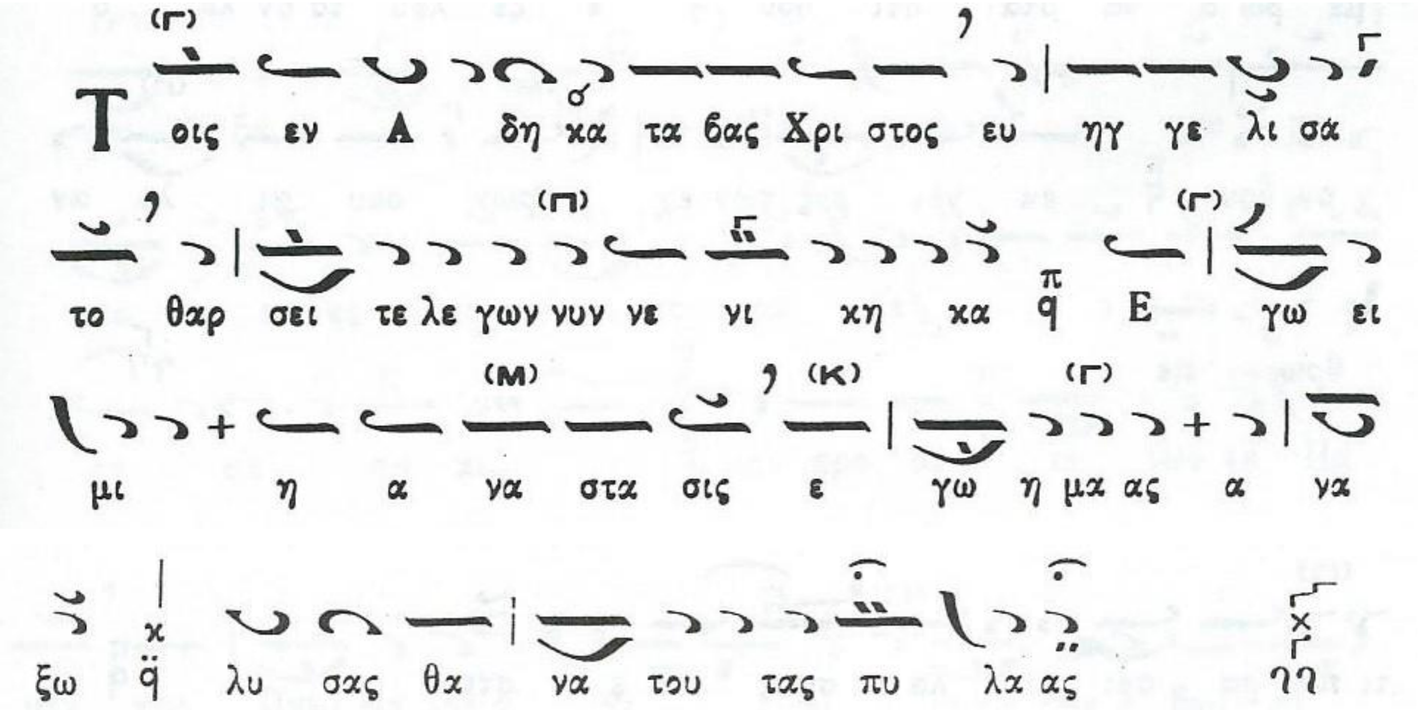

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προπατόρων.

Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ α΄χορός.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωήν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ β΄χορός.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακὼβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ α΄χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὁ β΄χορός.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ ὁ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως, ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν. Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Ἦχος λ/π Πα

Ὁ α΄χορός.

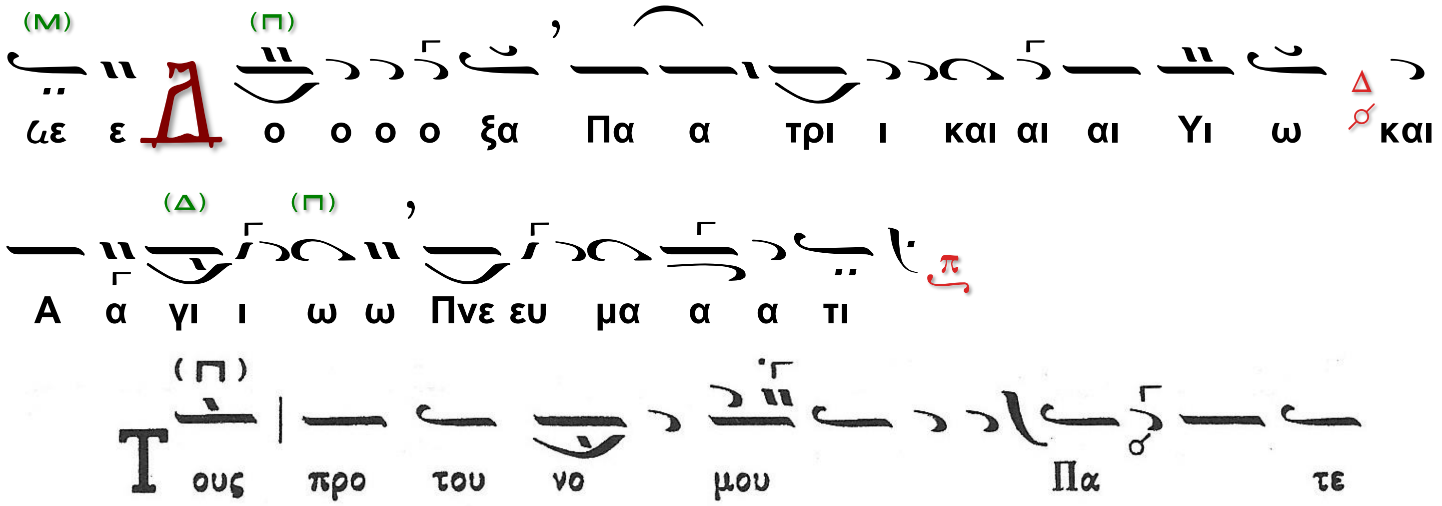

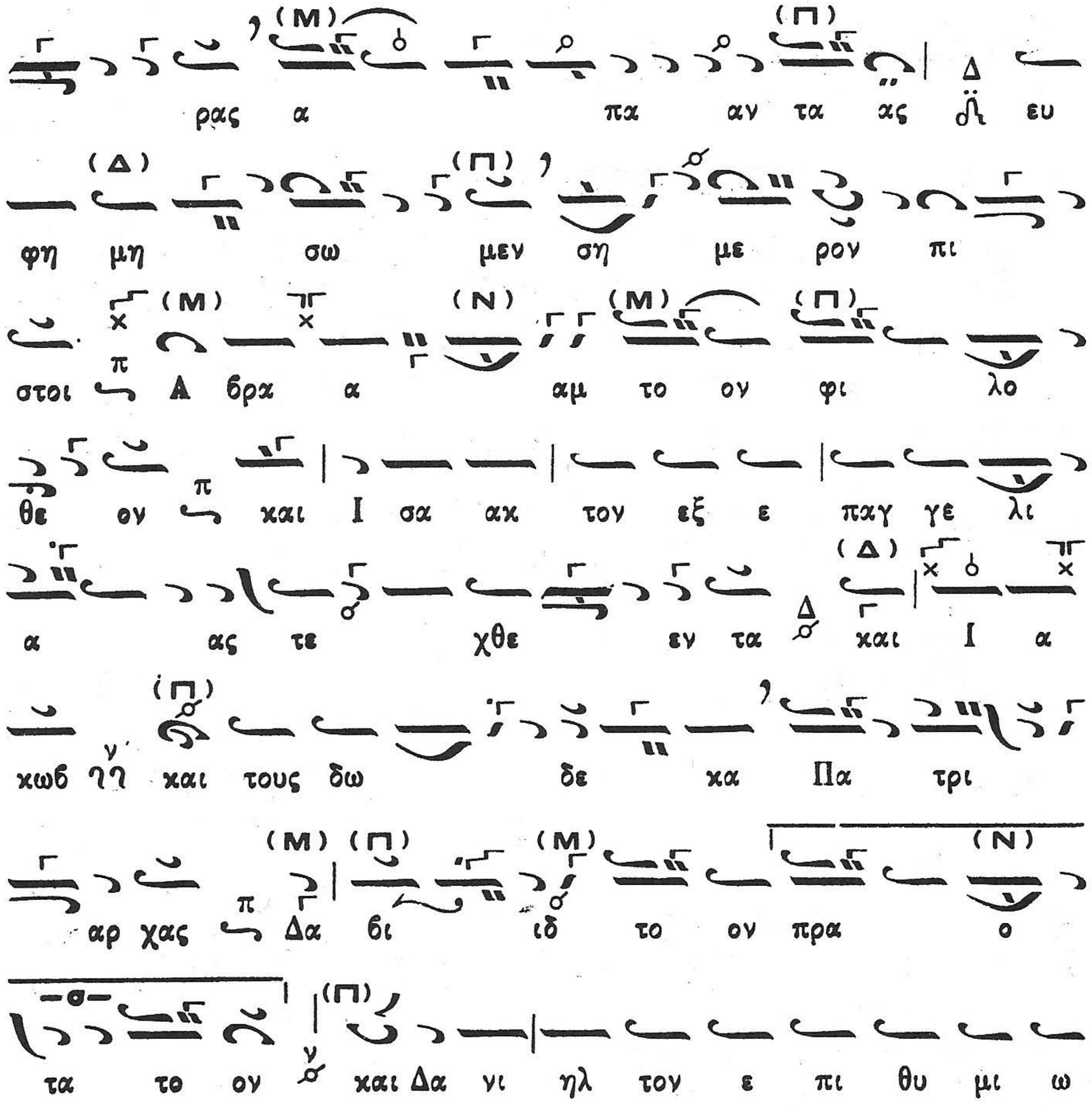
ρας α πα αν τα ας εu
φη μη σω μεν ση με ρον πι
στοι Α βρα α αμ το ον φι λο
θε ον και Ι σα ακ τον εξ ε παγ γε λι
α ας τε χθε εν τα και Ι α
κωβ και τους δω δε κα Πα τρι
αρ χας Δα βι ιδ το ον πρα ο
τα το ον και Δα νι ηλ τον ε πι θυ μι ω

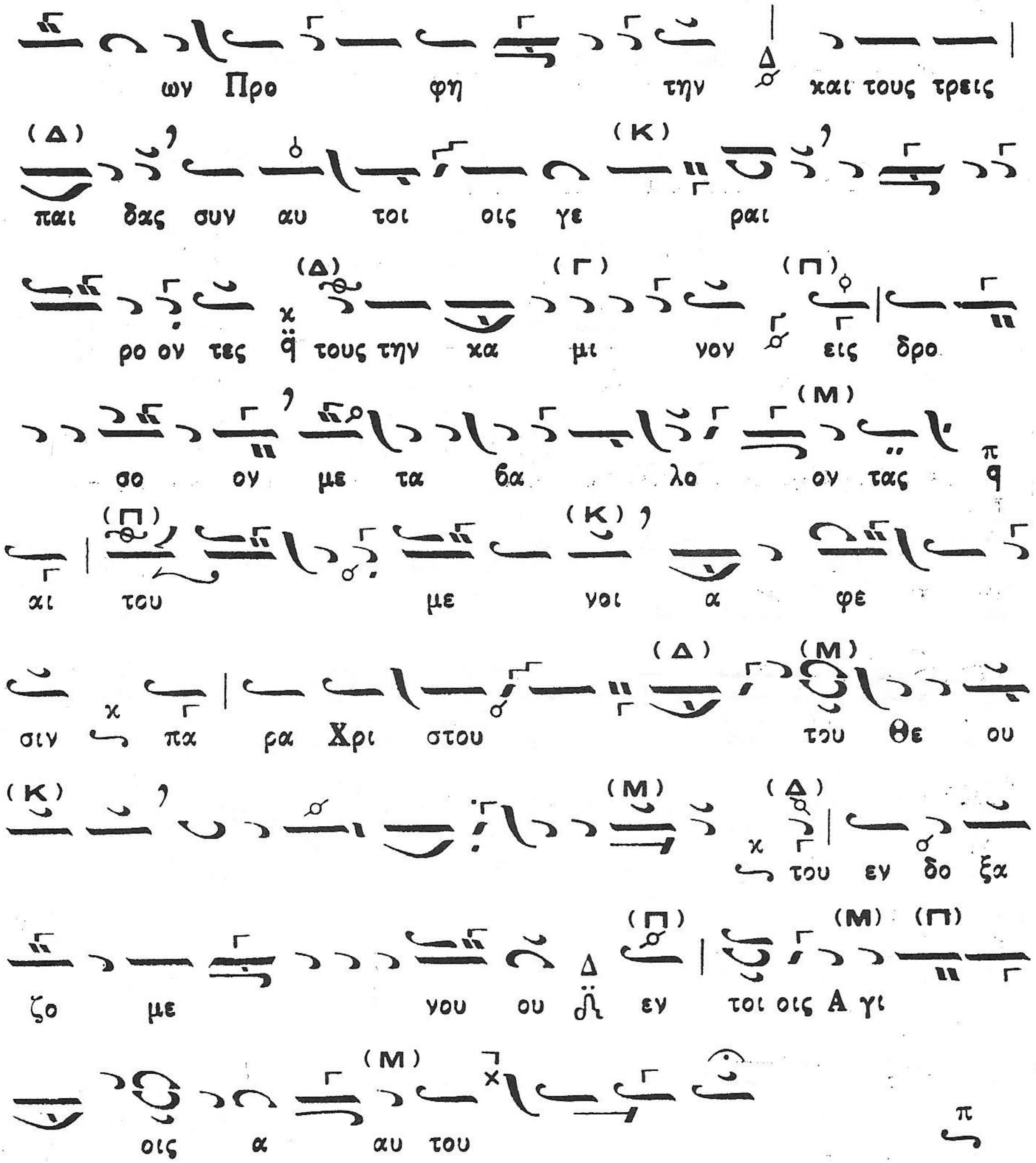

Ἦχος Γα

Ὁ β΄ χορός.

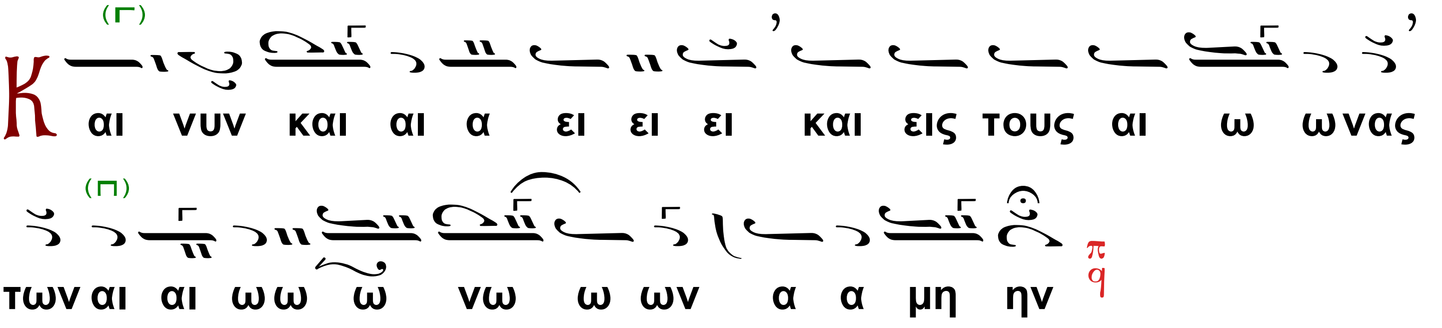
Και νυν και αι α ει ει ει και εις τους αι ω ωνας
των αι αι ω ω ω νω ω ων α α μη ην

Θεοτοκίον Α΄

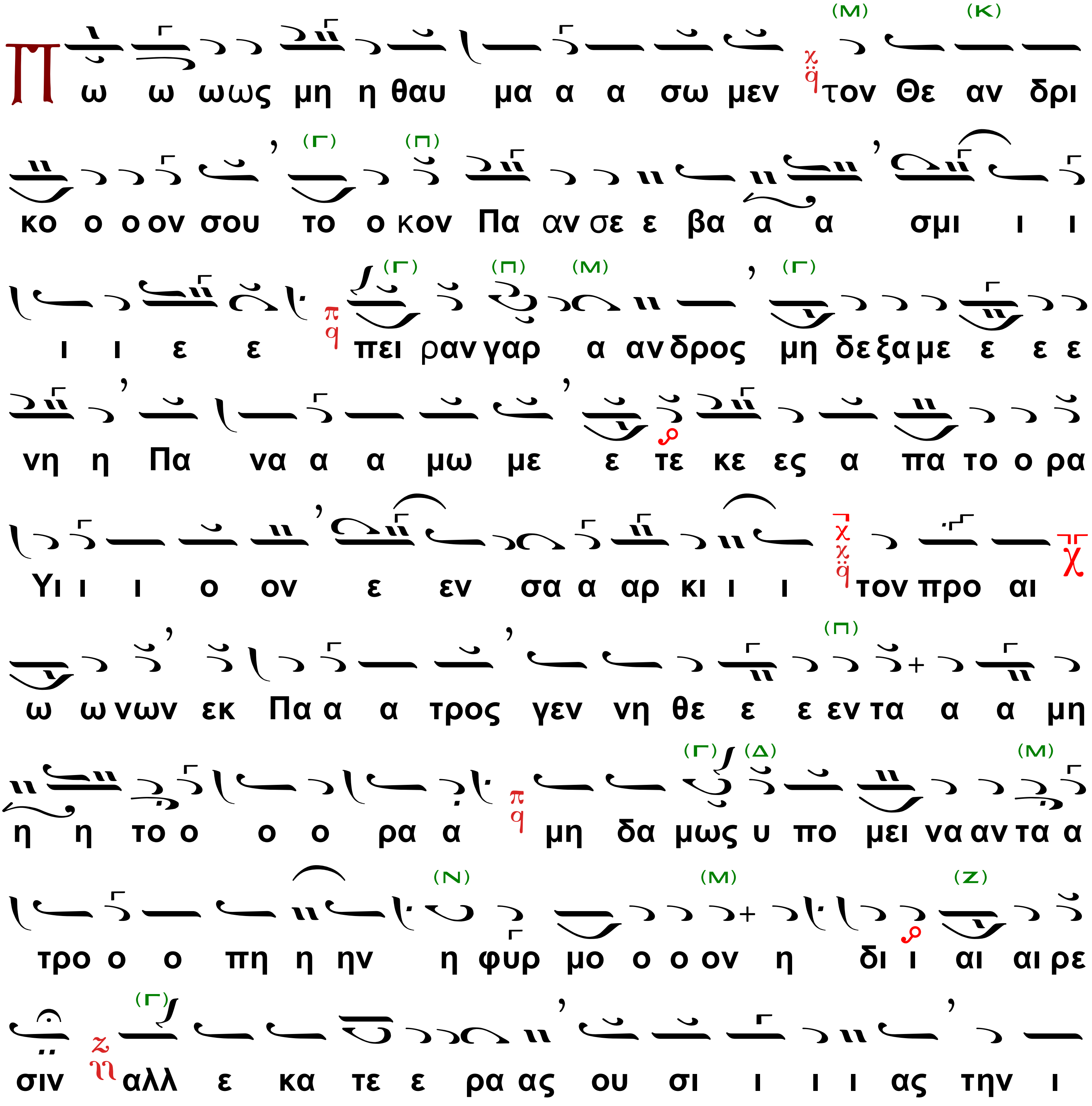
Πω ω ωως μη η θαυ μα α α σω μεν τον Θε αν δρι
κο ο ο ον σου το ο κον Πα αν σε ε βα α α σμι ι ι
ι ι ε ε πει ραν γαρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε ε
νη η Πα να α α μω με ε τε κε ες α πα το ο ρα
Υι ι ι ο ον ε εν σα α αρ κι ι ι τον προ αι
ω ω νων εκ Πα α α τρος γεν νη θε ε ε εν τα α α μη
η η το ο ο ο ρα α μη δα μως υ πο μει να αν τα α
τρο ο ο πη η ην η φυρ μο ο ο ον η δι ι αι αι ρε
σιν αλλ ε κα τε ε ρα ας ου σι ι ι ι ας την ι

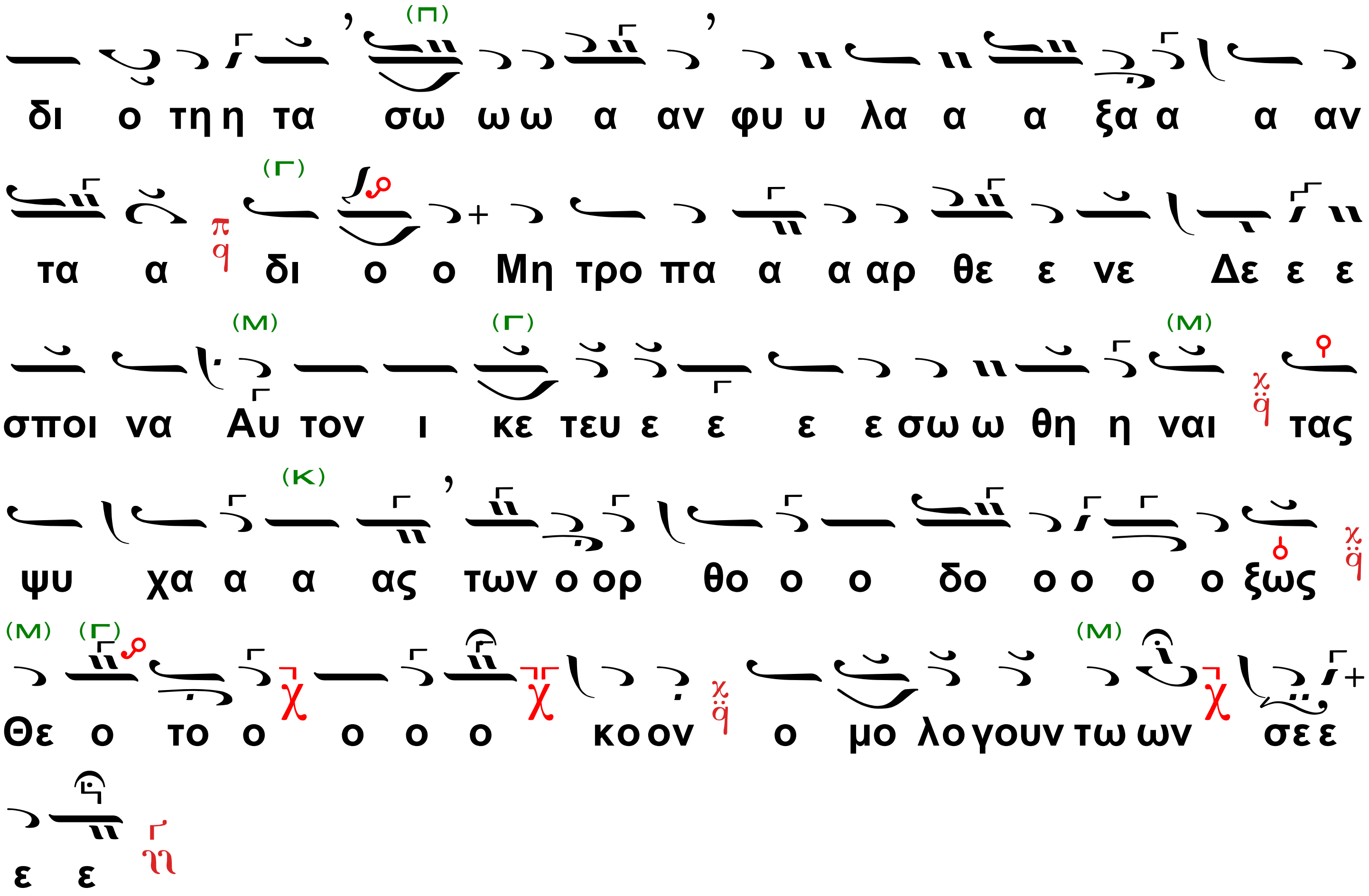

Εἴσοδος.

Ὁ Ἱερεύς

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν Ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, Ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι, φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος Σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Ἰωάννου Σακελλαρίδη

διασκευασθὲν ὑπὸ Ἀθ. Καραμάνη

Ἦχος β΄. Δι

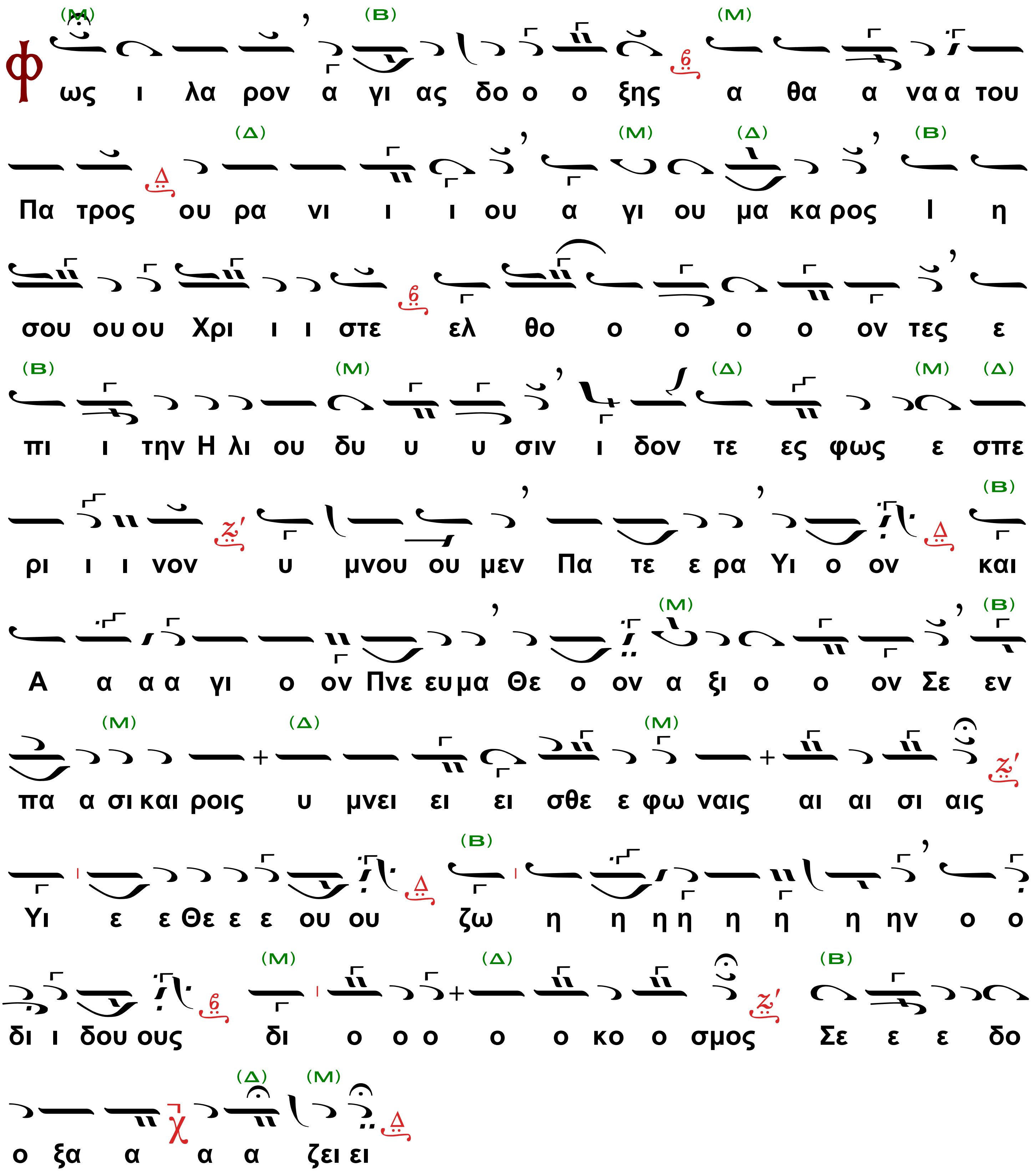

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Ἑσπέρας Προκείμενον.

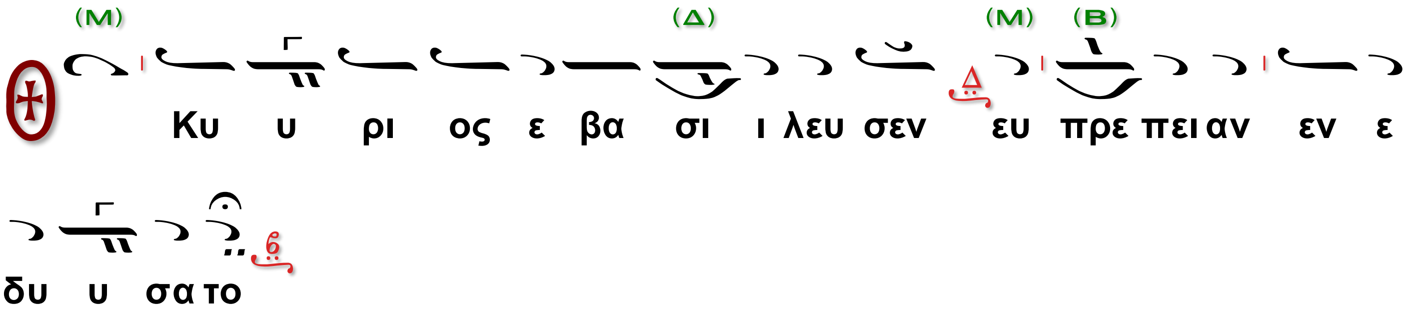

Στίχ: Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν…

Στίχ: Καὶ γὰρ ἐστερεωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

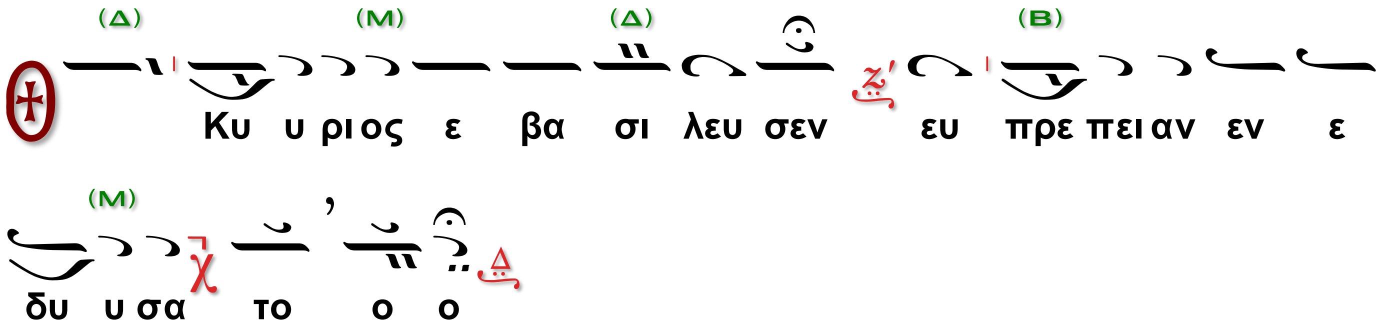

Ὁ Ἀναγνώστης

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 14, 14-20)

Ὁ Διάκονος

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 8-11, 15-17)

Ὁ Διάκονος

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ· ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 10, 14-21)

Ὁ Διάκονος

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ . Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, ουδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ἦχος γ΄. Γα

Ὁ α΄ χορός·

Κ υ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς …

Ὁ α΄ χορός, μεθ' ἑκάστην δέησιν.

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων …

εἰς δὲ τὴν τελευταίαν

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διακονίαις ὄντων …

Κ υ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς·

Ἀμήν.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς

εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός.

Ὁ α΄ Χορός (μεθ’ ἑκάστην δέησιν).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Ἦχος Γα M.M. = 110

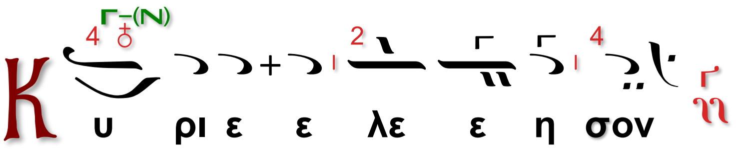

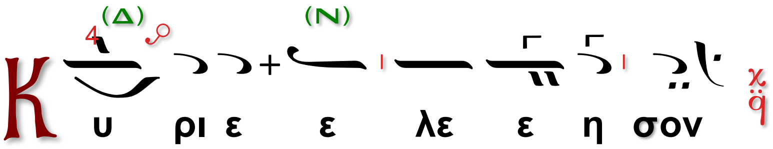

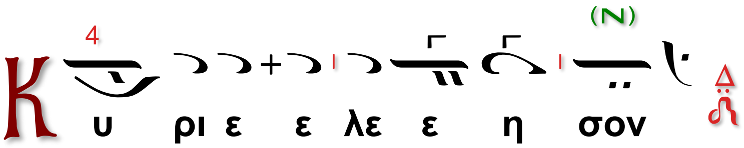

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ β΄ Χορός (μεθ’ ἑκάστην αἴτησιν).

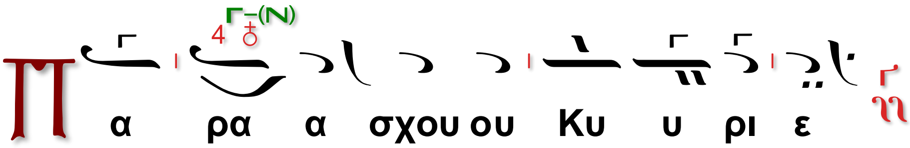

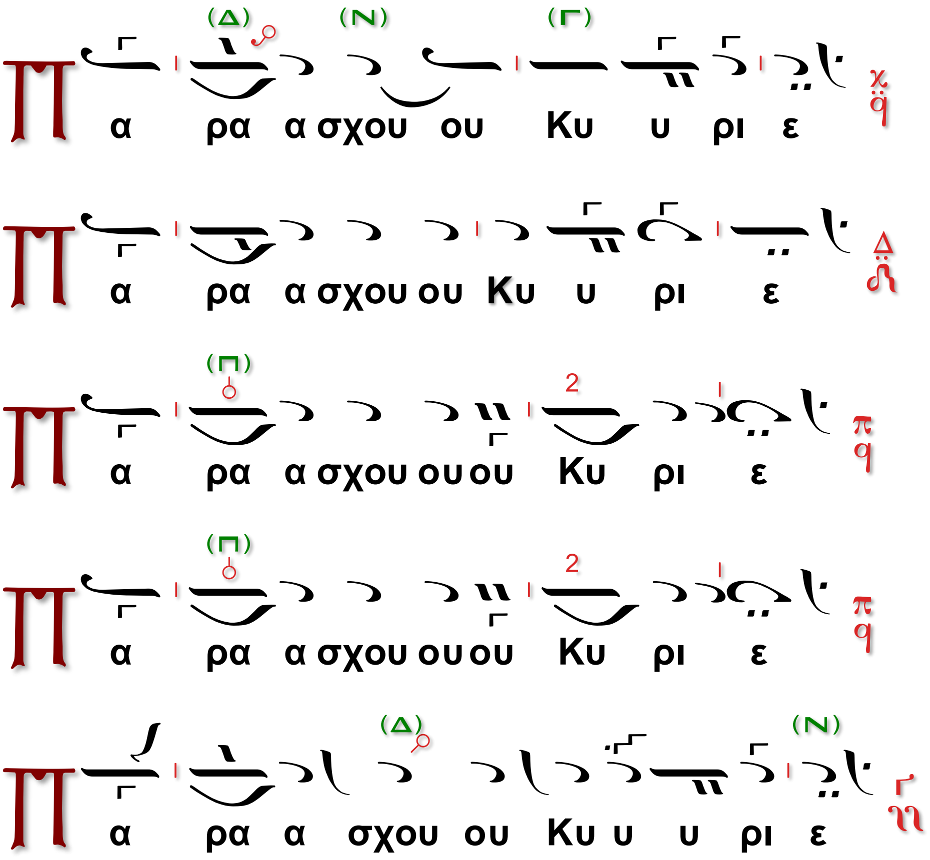

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

Ὁ χορός χαμηλοφώνως

(Ὑπεραγία, Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.)

μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ α΄ Χορός.

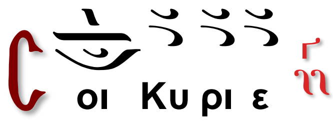

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός.

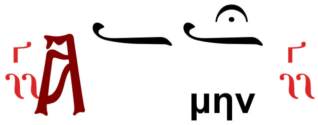

Ὁ Ἱερεύς

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α΄ Χορός.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ Χορός.

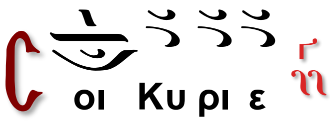

Ὁ Ἱερεύς μυστικῶς

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεύς ἐκφώνως

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος Γα

Ὁ β΄χορός.

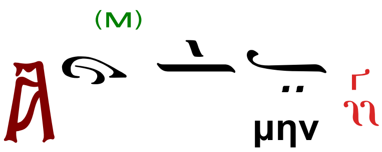

Ἀπόστικα

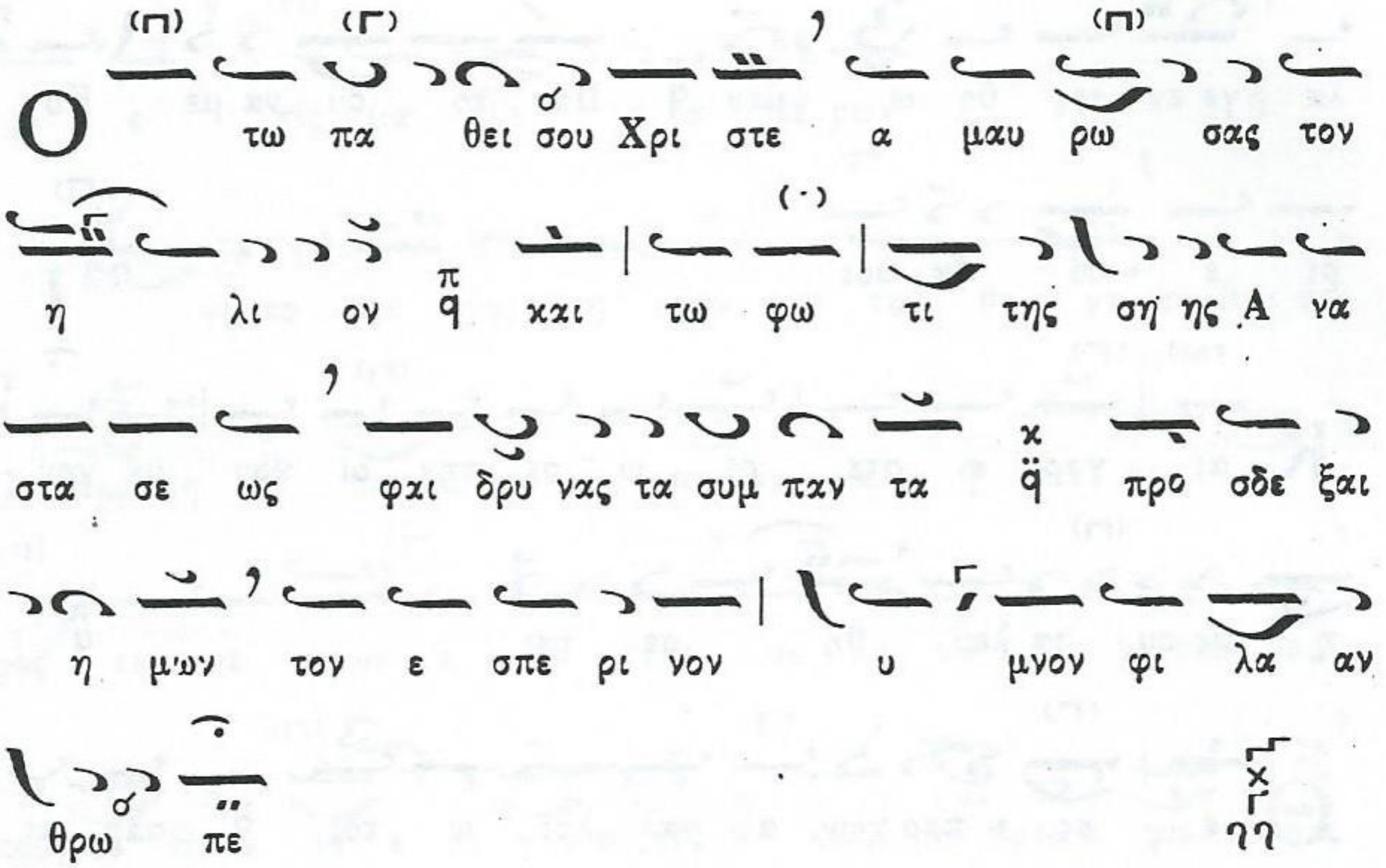
Ο τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω σας τον
η λι ον και τω φω τι της ση ης Α να
στα σε ως φαι δρυ νας τα συμ παν τα προ σδε ξαι
η μων τον ε σπε ρι νον υ μνον φι λα αν
θρω πε

Ὁ α΄χορός.

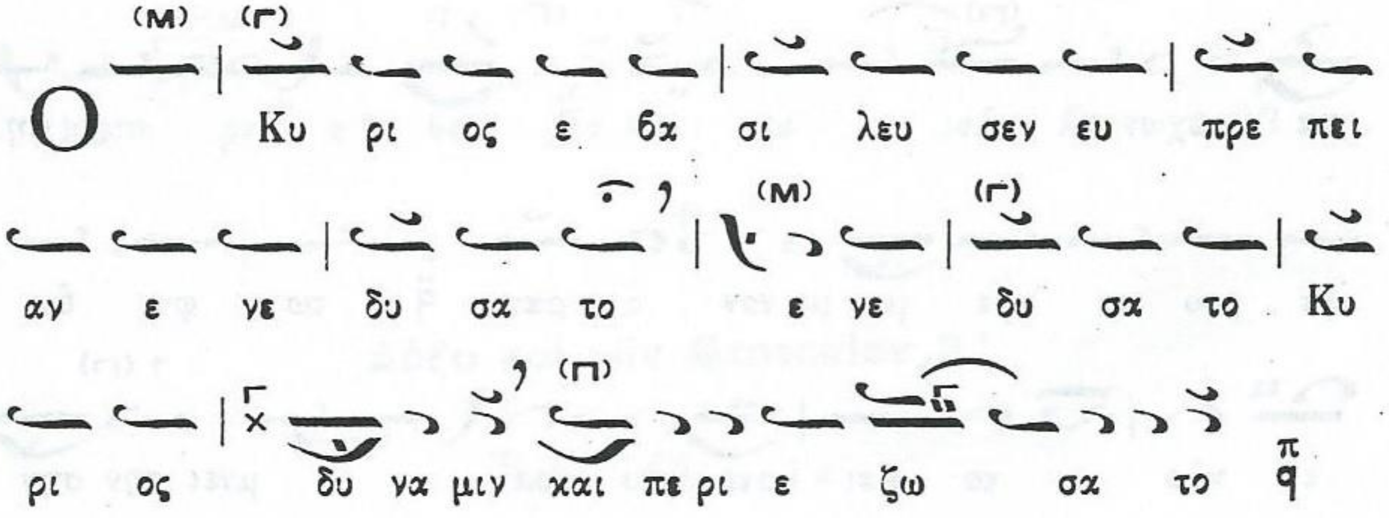
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ
ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

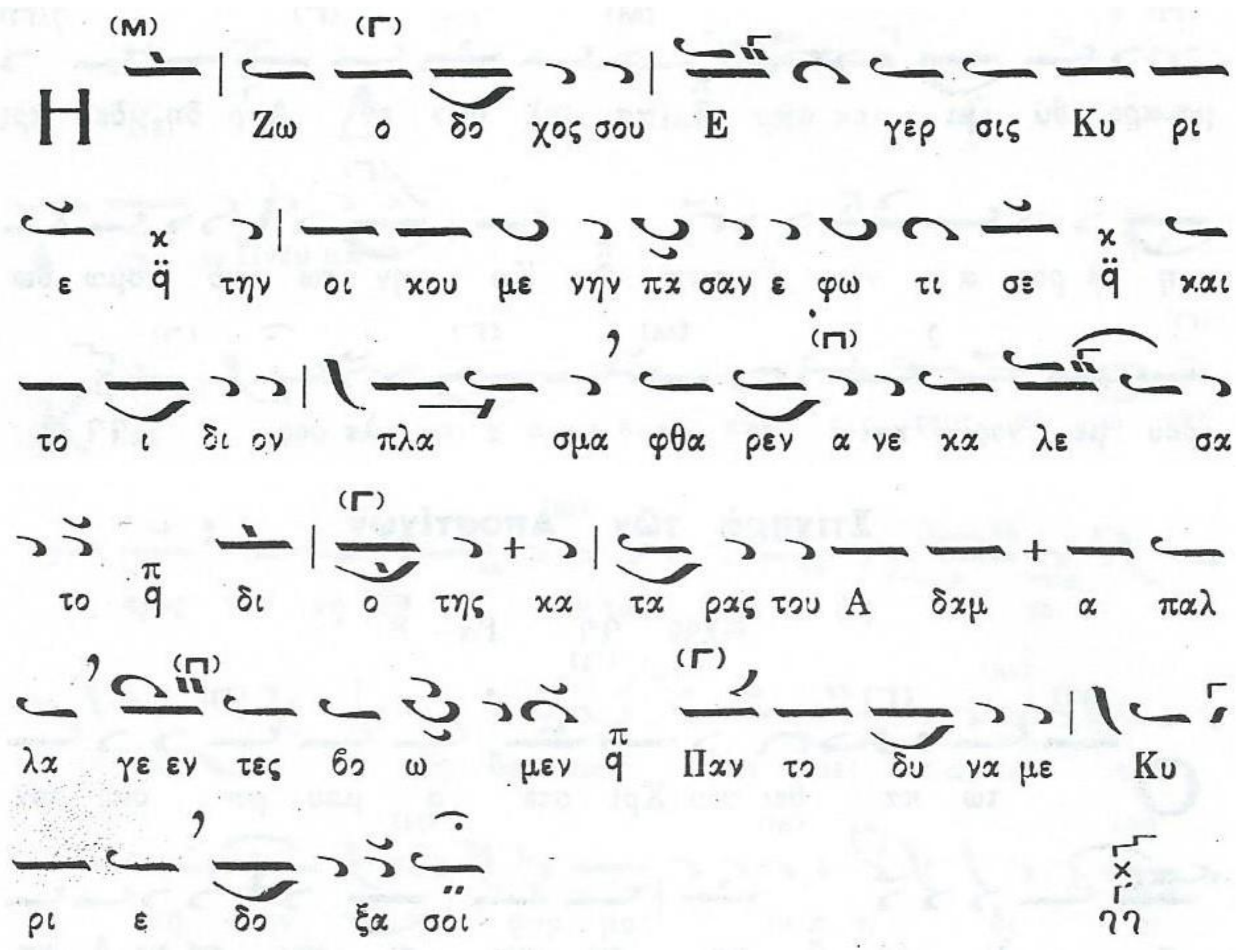
Η Ζω ο δο χος σου Ε γερ σις Κυ ρι
ε την οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και
το ι δι ον πλα σμα φθα ρεν α νε κα λε σα
το δι ο της κα τα ρας του Α δαμ α παλ
λα γε εν τες βο ω μεν Παν το δυ να με Κυ
ρι ε δο ξα σοι

Ὁ β΄χορός.

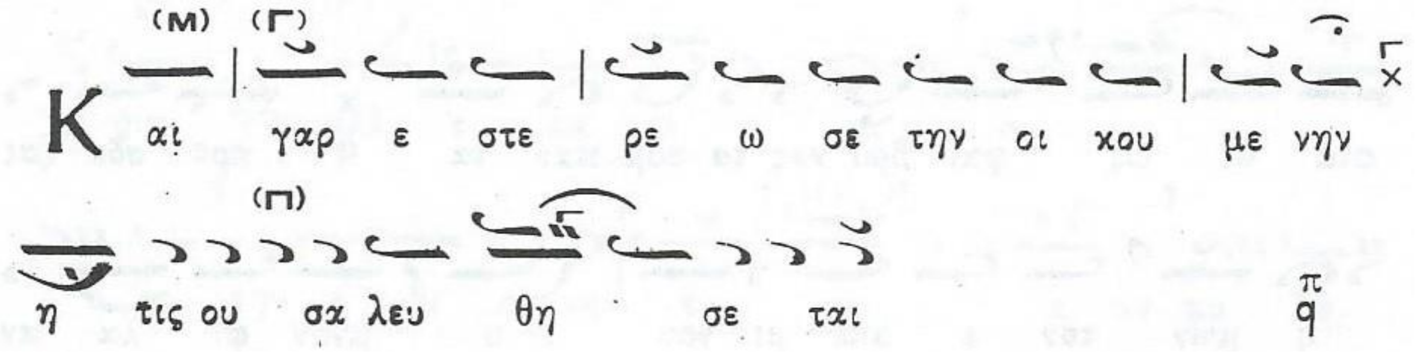
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται

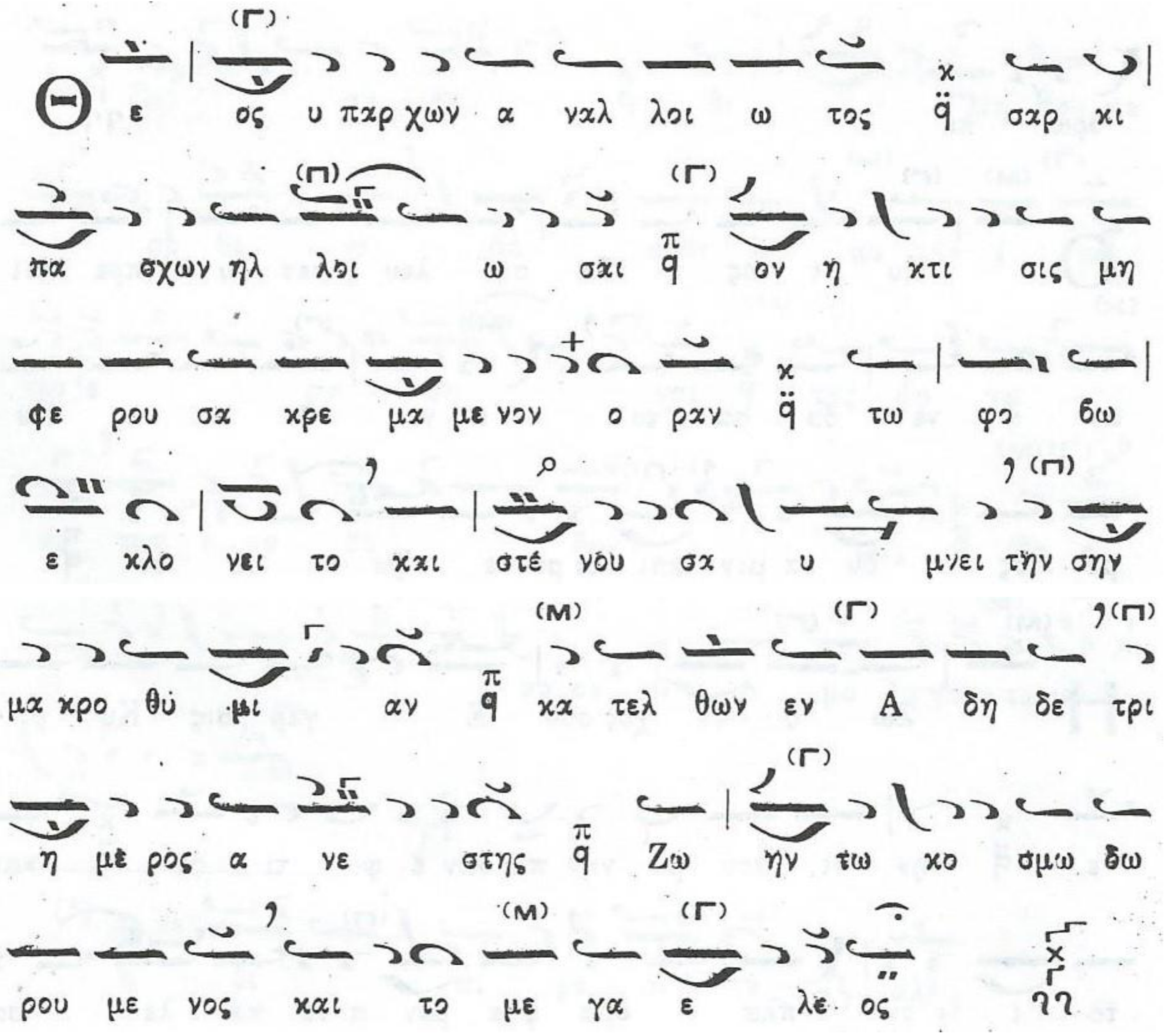
Θ ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι
πα σχων ηλ λοι ω σαι ον η κτι σις μη
φε ρου σα κρε μα με νον ο ραν τω φο βω
ε κλο νει το και στε νου σα υ μνει την σην
μα κρο θυ μι αν κα τελ θων εν Α δη δε τρι
η με ρος α νε στης Ζω ην τω κο σμω δω
ρου με νος και το με γα ε λε ος

Ὁ α΄χορός.

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ
ρι ε εις μα κρο τη τα η με ρων

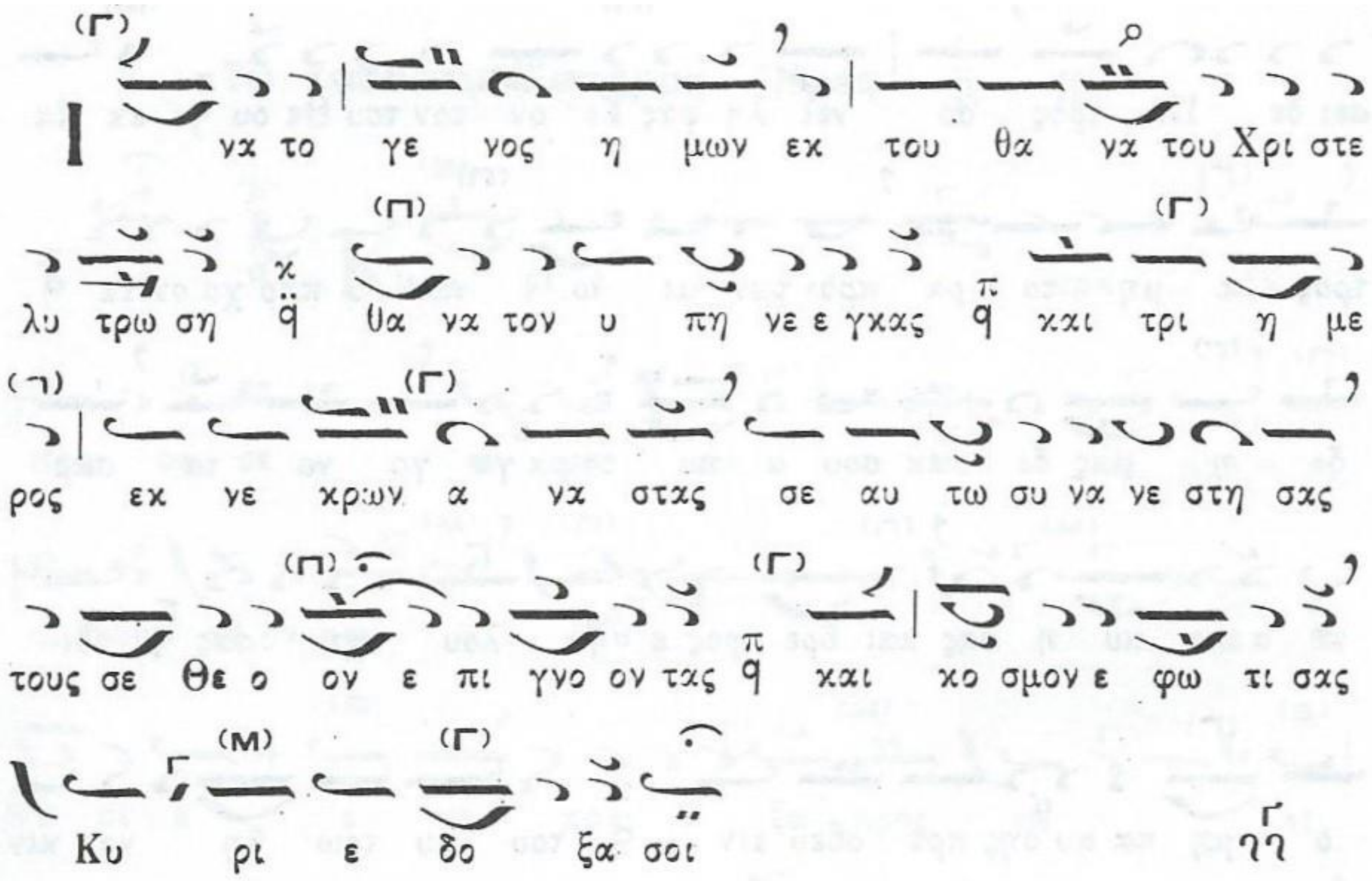

Ἦχος γ΄. Γα

Ὁ β΄ Χορός.

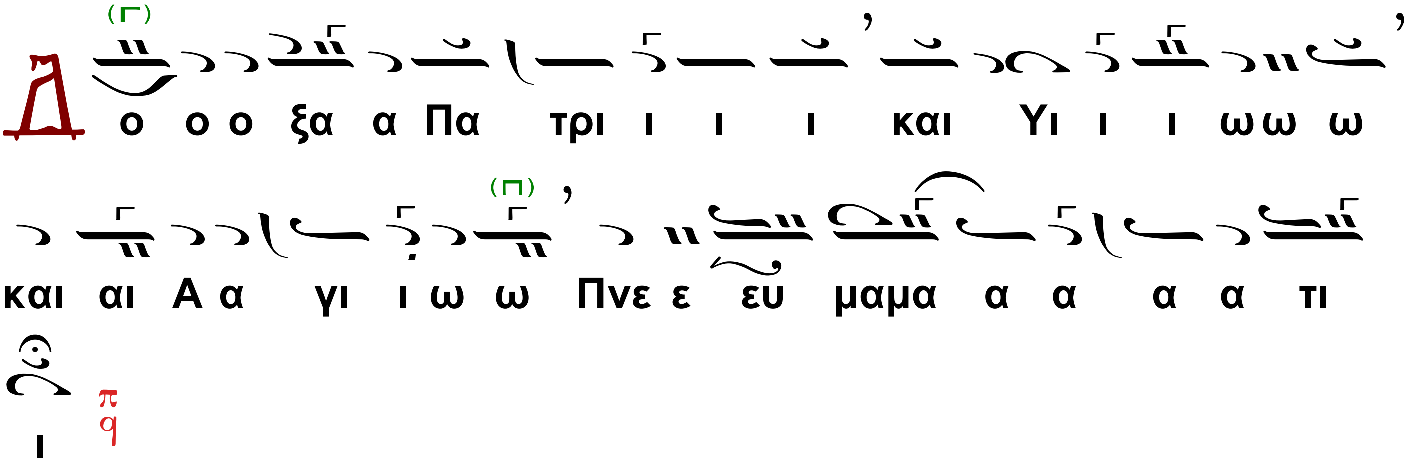

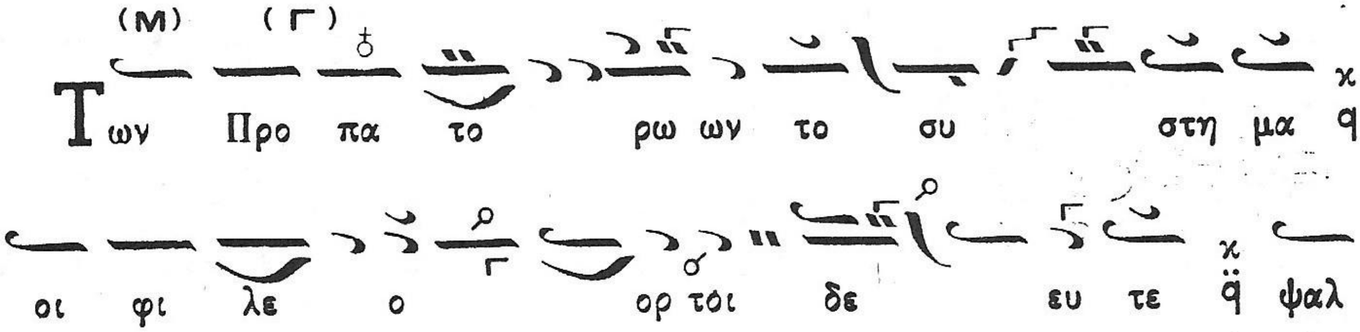

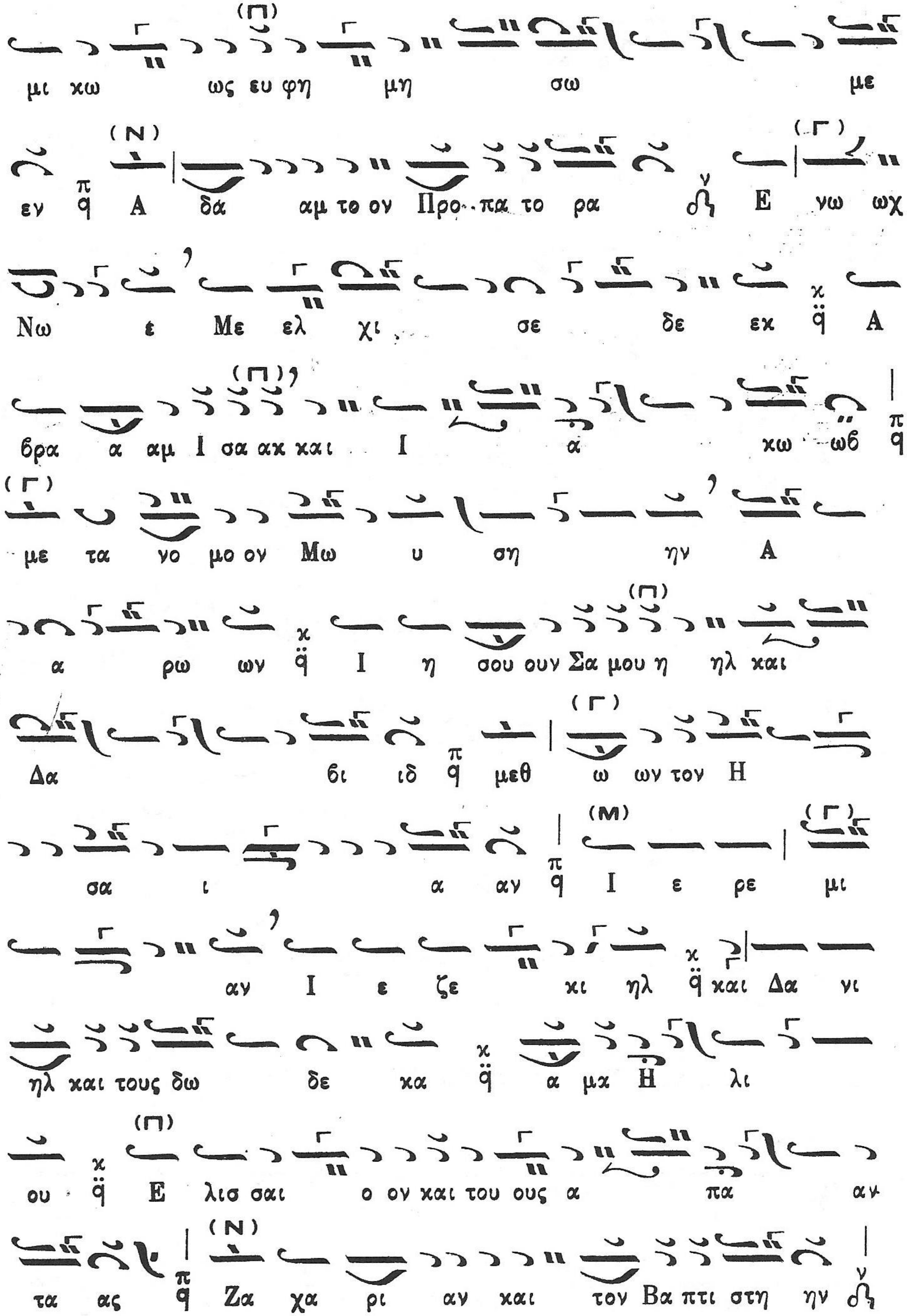
μι χω ως ευ φη μη σω με
εν Α δα αμ το ον Προ πα το ρα Ε νω ωχ
Νω ε Με ελ χι σε δε εχ Α
βρα α αμ Ι σα αχ και Ι α κω ωβ
με τα νο μο ον Μω υ ση ην Α
α ρω ων Ι η σου ουν Σα μου η ηλ και
Δα βι ιδ μεθ ω ων τον Η
σα ι α αν Ι ε ρε μι
αν Ι ε ζε κι ηλ και Δα νι
ηλ και τους δω δε κα α μκ Η λι
ου Ε λισ σαι ο ον και του ους α πα αν
τα ας Ζα χα ρι αν και τον Βα πτι στη ην

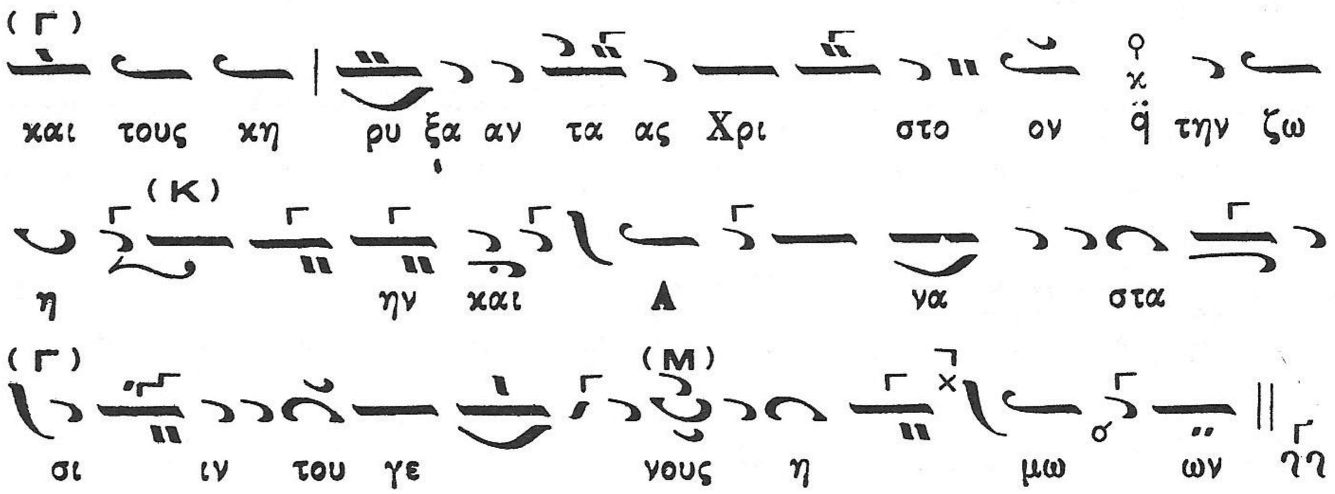

Ὁ α΄ Χορός.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ὁ β΄ χορός·

Θεοτοκίον β΄

Α σπο ο ρως εκ Θει ου Πνευ μα τος βου λη σει δε Πα
τρος συν ει λη φας Υι ον τον του Θε ου εκ Πα τρος α μη το
ρα προ των αι ω ωνων υ παρ χο ον τα δι η μας δε εκ
σου α πα πα πα το ρα γε γο νο τα σαρ κι α πε κυ η σας και βρε
φος ε γα λου ου χη η σας δι ο μη πα α υ σης πρε σβευ ειν
του λυ τρω θη η ναι κιν δυ νων τας ψυ χας η μω ω ω ων

Ὁ Ἱερεύς

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Π αναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Π άτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α΄ Χορὸς

Ἦχος γ΄. Γα

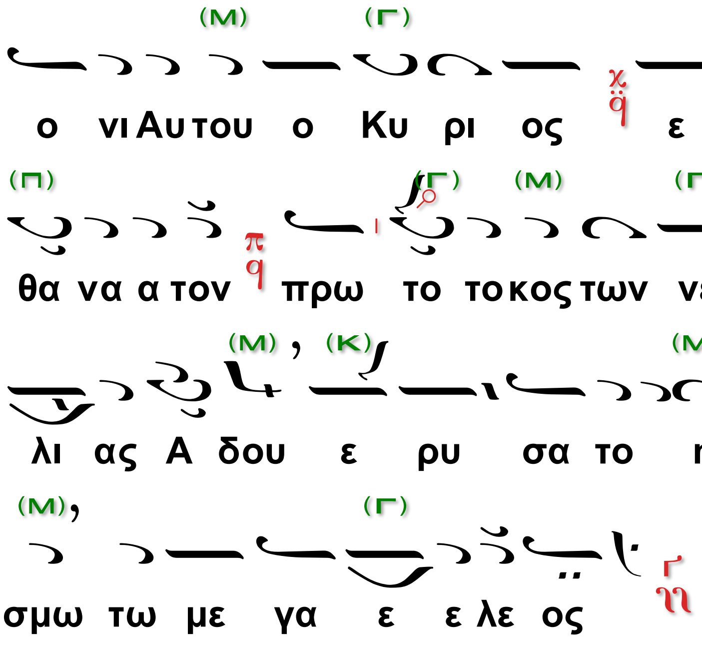

Ἦχος Δι

Ὁ β΄ Χορός.

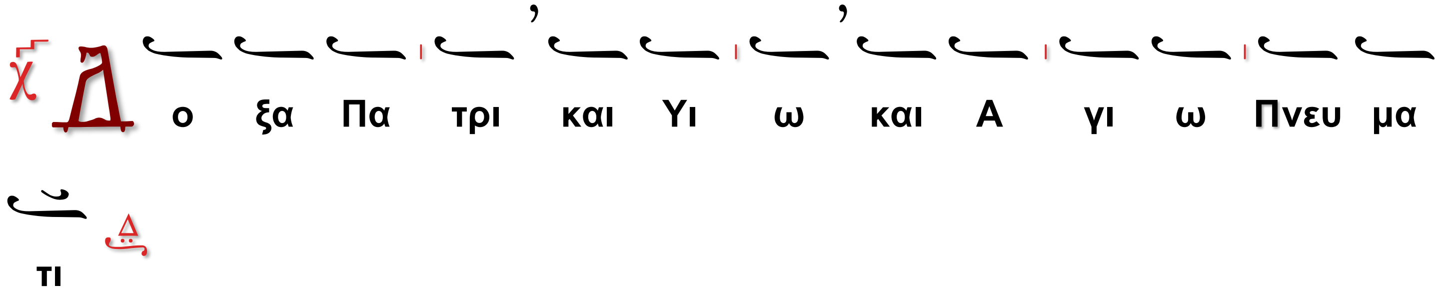

Ὁ α΄ Χορός.

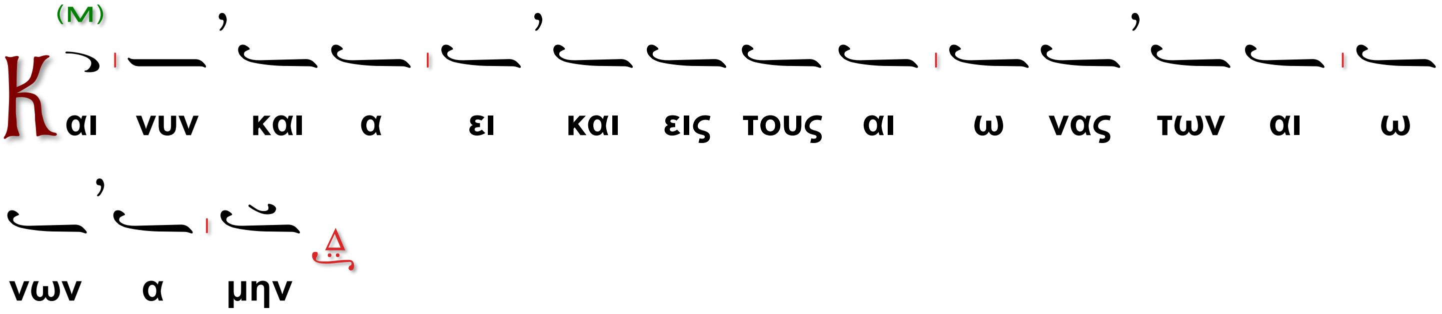

Ὁ β΄ Χορός.

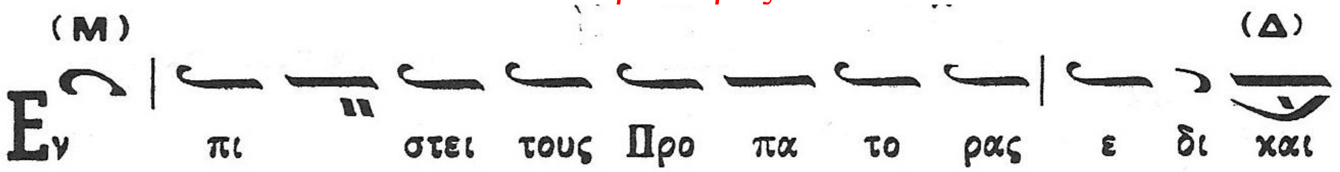

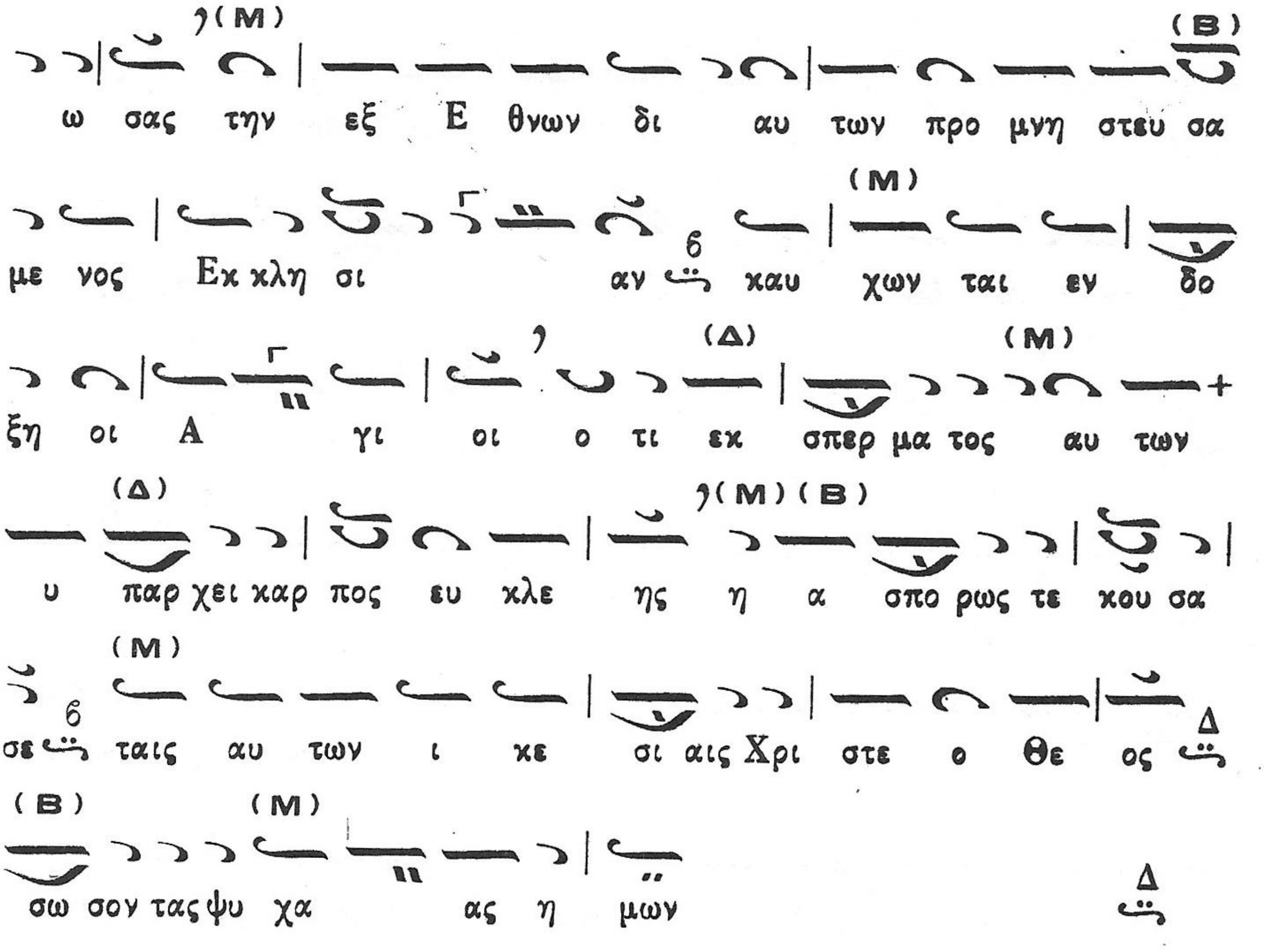

Ἀπόλυσις

ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος ἢ Ὁ Ἱερεύς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός.

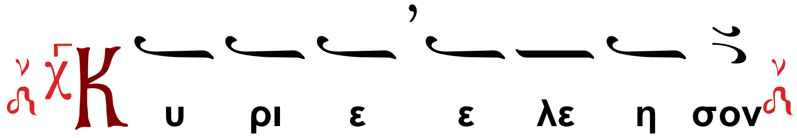

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος

Σοφία!

Ὁ λαός

Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν .

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις

Ὁ Προεστώς.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴ ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς (ποιεῖ ἀπόλυσιν)

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι,

Ὁ Ἀναγνώστης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ (ἢ Δέσποτα) ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ιερεύς συνεχίζει

ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, οὗ καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσαμεν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῶν θαυματουργῶν, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ἐλευθερίου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ ἄννης, τ... Ἁγί... (τοῦ Ναοῦ), Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαήλ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου

Αἰγίνης, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπριος καὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάχκου, καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολύσεως, εἴθισται ὅπως ὁ Χορός ψάλλῃ τὸ ἑπόμενον.

Ἦχος β′.

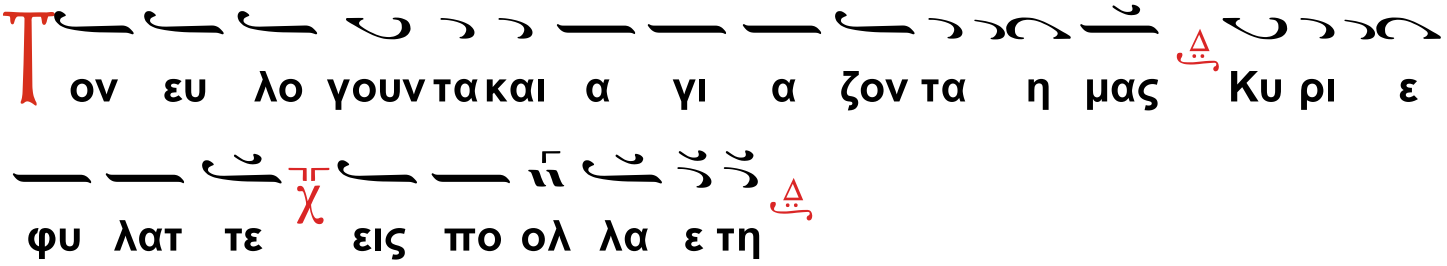

(Χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου, λέγεται τὸ)

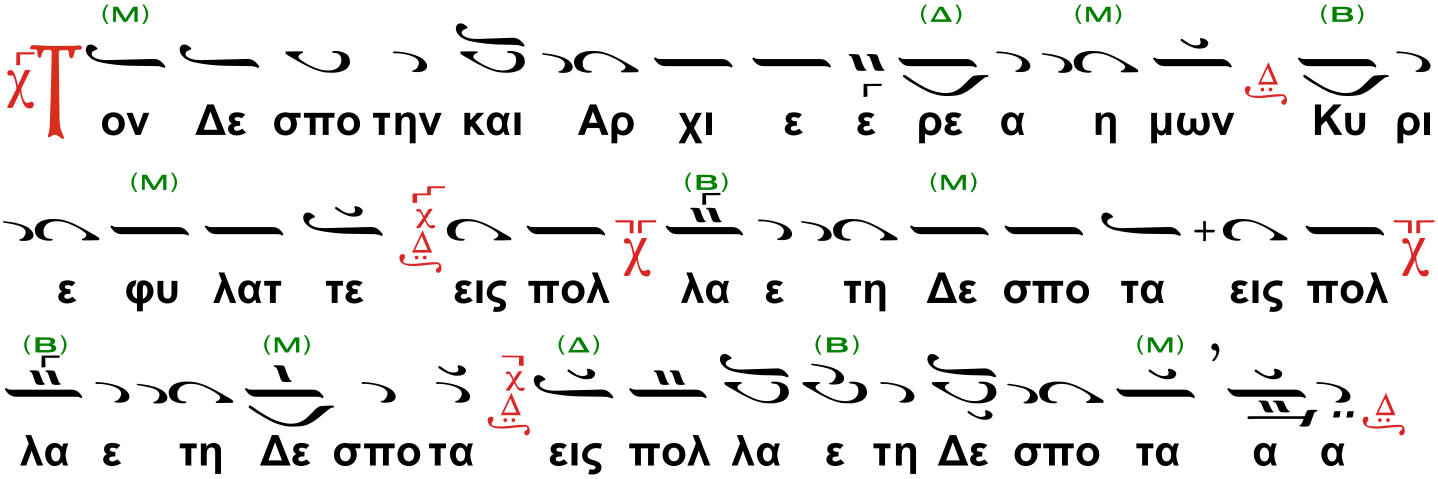

Ὁ Ἱερεύς (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεύς) συνεχίζει

Δι᾽ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

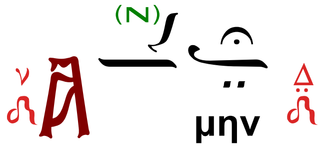

(Χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου, ὁ Ἱερεύς)

Δι᾽ εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

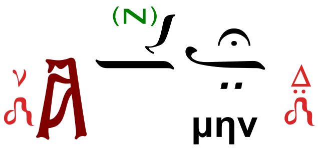

Ἐπιμέλεια
Βασίλειος Σταθόπουλος
Ἀντιστράτηγος ε.α. – Μαθηματικός
Πτυχιοῦχος Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Ἀθῆναι, Δεκέμβριος 2023
stathovass@gmail.com